ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆς

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12, Ἑξάμηνος » 6

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 15, Ἑξάμηνος » 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Α΄ (ΙΑ΄) ΑΡΙΘ. 47 (682)

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 10ῃ Μαρτίου 1920.

ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ
ΝΕΩΝ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΡΑΧΩΝ

Ἡ εἰρήνη τῶν Βερσαλλιῶν, παρὰ τὰς ἀνυπολογίστους συμφορὰς τοῦ προηγηθέντος πολέμου, δὲν φαίνεται προωρισμένη νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν κόσμον τὴν ἡσυχίαν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀδιαταράκτου εἰρηνικῆς ἐργασίας, δι' ὧν ἡ ἀνθρωπότης θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν κανονικὸν δρόμον αὐτῆς ἐπουλοῦσα τὰ βαθέα ἀπὸ τοῦ πολέμου τραύματα καὶ ἀνάκτωμένη τὴν προτέραν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδόν αὐτῆς.

Οἱ ἀποστρατευθέντες πολεμισταὶ καὶ νικηταί, ἀντὶ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν ἀγαλλόμενοι ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ ἀλλ' ἀντὶ μεγίστων θυσιῶν κερδηθείσῃ νίκῃ, ἀνάμεσοί φρονήματος ὑψηλοῦ, καὶ ἐμπνεύσεων εὐγενῶν, παρεσύρθησαν ὑπὸ κακοήθους δημαγωγίας εἰς διαβήματα ὅλως ἀντικείμενα εἰς τὸ ἀληθὲς συμφέρον αὐτῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀντὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα των συμπληροῦντες ὡς τάχιστα τὴν ἀνυπολόγιστον φθορὰν τοῦ διὰ μικρῶν ἐτῶν δημιουργηθέντος πλούτου καὶ τῶν παντοίων χρειωδῶν τοῦ βίου, καταδημαγωγούμενοι ἤγειραν ὑπερφιάλους ἀξιώσεις καὶ καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων ἀπέσχον τῶν ἔργων αὐτῶν ἵνα εὐρύνωσιν ἔτι μᾶλλον τὴν ὑπὸ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσαν οἰκονομικὴν ἄβυσσον, εἰς ἣν κινδυνεύουσι νὰ ἐμπέσωσιν ἀνεπανορθώτως νικηταὶ καὶ ἡττημένοι.

Ἐκ τούτου προῆλθε τὸ παράδοξον γεγονὸς ὅτι ὁ βίος ἐν εἰρήνῃ ἀπέβη δαπανηρότερος καὶ δυσχερέστερος ἢ κατὰ τὸν πόλεμον αἱ δὲ συναλλαγαὶ περιῆλθον εἰς ἔκρυθμον κατάστασιν καὶ αἱ νομισματικαὶ καταλλαγαὶ κυμαίνονται καὶ διαταράσσονται ὡς προμηνύματα καταστροφῶν οἰκονομικῶν ἢ νέου ἐπικειμένου πολέμου.

Διὰ τῶν δρακοντείων ὅρων τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης ὑπὸ γερμανοφοβίας συνεχόμενοι οἱ Σύμμαχοι ἠθέλησαν νὰ συντρίψωσι μὲν τὴν πρωσσικὴν στρατοκρατίαν νὰ καταστήσωσι δὲ τὴν Γερμανίαν ὅλην οἰκονομικῶς ὑποχείριον καὶ ἀνίκανον νὰ ἀνορθωθῇ καὶ ζήσῃ ἀνθρωπίνως. Διὰ τῶν ὅρων τούτων παρέλυσαν αἱ χεῖρες 80 ἑκατομμυρίων ψυγῶν, χεῖρες καὶ διάνοιαι αἵτινες διὰ τῆς δεξιότητος καὶ ἐπιχειρηματικότητος αὐτῶν παρεῖχον μεγίστας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσίας διὰ τῆς μεγάλης βιομηχανίας καὶ τῆς ἐντελοῦς ὀργανώσεως αὐτῆς καὶ τῆς δσημέραι αὐξανομένης ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας. Αὐτὴ δὲ ἡ Ρωσία ἀποκλεισθεῖσα τοῦ λοιποῦ κόσμου καὶ κατατρυχομένη ὑπὸ τοῦ βολσευισμοῦ ἔπαυσε νὰ ἐξάγῃ τὰς ὑπερόγκους ἄλλοτε πρώτας ὕλας καὶ τὰ ὑπέρογκα φορτία σιτηρῶν, ζώων καὶ παντοίων ἄλλων εἰς τὸν βίον χρησίμων, καὶ κινδυνεύει ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀνατολὴ ἐν πλήρει εἰρήνῃ νὰ δοκιμασθῇ ὑπὸ λιμοῦ.

Εἰς τὰς οἰκονομικὰς ταύτας δυσχερείας προσετέθησαν αἱ ὑποβόσκουσαι μέχρι τινὸς ἤδη δὲ κατάδηλοι γενόμεναι ἀντιθέσεις καὶ διαφωνίαι, ὥστε νὰ ἐπιβραδύνωνται χωλαίνουσαι αἱ ἐργασίαι τῆς Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης νὰ ἐνθαρρύνωσι δὲ ἐνισχύωσι τοὺς τέως καταπεπληγμένους πολεμίους, ὥστε νὰ φαίνωνται οὗτοι διατεθειμένοι νὰ ἀμφισβητήσωσι τὸ κῦρος τῶν συνθηκῶν καὶ νὰ διανοῶνται ἴσως ἔνοπλον κατὰ τῶν συνθηκῶν ἔξέγερσιν καὶ ἀντίστασιν.

Αἱ τελευταῖαι ἐκ Γερμανίας τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις εἶναι λίαν ἀπειλητικαὶ διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κόσμου. Ἡ στρατοκρατία, μετὰ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ἡ Γερμανία ἔχει ἐξοικειωθῇ ἀναποσπάστως, φαίνεται ἀναλαμβάνουσα τὸ κράτος αὐτῆς, καὶ ἡ ἔνοπλος ἀλλ' ἀναίμακτος μεταπολίτευσις ἤτις ἠπειλήθη, διακηρυσσομένου αὐτοκρατορικοῦ προέδρου τοῦ Γερμανοῦ στρατάρχου Χίνδεμβουργ, φαίνεται πρόδρομος τῆς παλινορθώσεως τῆς δυναστείας τῶν Χοχεντζόλλερν, ἥτις νέα δύναται ν' ἀποβῇ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ κόσμου, καθόσον ἤδη δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἔχῃ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτῆς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν καὶ νὰ προκαλέσῃ γενικὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἰσλαμισμοῦ, ἣν δὲν εἶχε κατορθώσει κατὰ τὸν λήξαντα πόλεμον.

Πρὸ τῆς νέας ταύτης ἀπειλῆς, οἱ Σύμμαχοι ὀφείλουσι νὰ συνασπισθῶσι πάλιν στενῶς καὶ ἀρρήκτως ἕτοιμοι νὰ πατάξωσιν ἐν τῇ γενέσει αὐτῆς πᾶσαν τῶν τέως πολεμίων ἀπόπειραν πρὸς νέαν τοῦ κόσμου ἀναστάτωσιν καὶ νέαν αἱματοχυσίαν.

Τὰ Σύμμαχα ἔθνη ὀφείλουσι νὰ κατανοήσωσι καὶ ἀναμετρήσωσι τὸν νέον κίνδυνον καὶ ν' ἀποφασίσωσι νὰ ἐπαναλάβωσι τὰ εἰρηνικὰ ἔργα αὐτῶν μεθ' ὅσης ζέσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ διεξήγαγον τὸν αἱματηρότατον καὶ ὀλεθριώτατον πόλεμον.

Ἡ σύγχρονος διπλωματία ὀφείλει νὰ ἐξέλθῃ τῶν λοξῶν καὶ σκολιῶν ὁδῶν καὶ μεθόδων αὐτῆς, αἵτινες ἤγαγον εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ τὴν πρωτοφανῆ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ αἱματοχυσίαν καὶ νὰ ἀσπασθῶσιν εἰλικρινῶς τὰς ὑψηλὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ ἐπικρατήσας ἀνὰ τὴν Ἑσπερίαν Εὐρώπην ὑλισμὸς καὶ ὁ σοφιστικὸς ὀρθολογισμὸς παρεπλάνησαν κυβερνήσεις καὶ λαοὺς καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς ἐσφαλμένας δοξασίας περὶ τῶν ἐγκοσμίων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἅτινα, παρὰ τὰς ἀνθρωπίνους ἀποπλανήσεις, διέπει πάντοτε ἀνωτέρα καὶ ὑπερκόσμιος δύναμις ἠθική, καὶ πᾶσα κατ' αὐτῆς ἀντίθεσις καὶ ἀντίδρασις συνεπάγεται τρομερὰν τὴν ἄργυπνον καὶ ἄτεγκτον Νέμεσιν.

Ἐφόσον τοὺς διαλογισμοὺς καὶ τὰς πράξεις τῆς ἀνθρωπότητος δὲν διέπουσιν οἱ οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, κατὰ Σοφοκλέα, ἠθικοὶ νόμοι, θὰ περιπίπτῃ αὕτη ἐξ ἰδίων ἁμαρτιῶν εἰς παντοίας καὶ δεινὰς συμφορὰς δυσπαλλάκτους, μέγιστον δὲ καὶ διδακτικώτατον ἂς γένηται μάθημα ὁ μέγας πόλεμος καὶ ἡ δυσεπίτευκτος μετ' αὐτὸν εἰρήνη, ἥτις πολὺ ἀπέχει τοῦ νὰ φαίνηται νὰ εἶναι εἰρήνη.

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΣΙΑ

ΚΒ'.

—ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ —ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ.

Οἱ Νεότουρκοι μετὰ τὴν δριστικὴν προσάρτησιν τῆς Ἐρζεγοβίνης καὶ τῆς Βοσνίας ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας εἰς βασίλειον ἠθέλησαν νὰ θεραπεύσωσι τὸ ἐντεῦθεν τρωθὲν γόητρον αὐτῶν διὰ διπλωματικῆς ἐπιτυχίας ἐν Κρήτῃ, ἐπανάγοντες αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἄμεσον κυριαρχίαν τῆς Τουρκίας ἢ διὰ πολεμικῆς ἐπιτυχίας ὁμοίας τῇ τοῦ 1897 κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐνέτειναν πάσας τὰς προσπαθείας καὶ τὰς δυνάμεις αὐτῶν περὶ τὸ Κρητικὸν ζήτημα ὅπερ συνετάραττε τὴν Ἑλλάδα καὶ περιῆγεν εἰς ἀμηχανίαν τὰς κυβερνήσεις αὐτῆς, ἐξήγειρεν ὅμως σύναμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ ἄλλου Ἑλληνισμοῦ καὶ διηρέθιζε τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ παρεκίνει εἰς ὀργάνωσιν στρατιωτικὴν καὶ πολεμικὴν παρασκευὴν τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἐμπορικὸς ἀποκλεισμὸς κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας ἀνὰ τοὺς τουρκικοὺς λιμένας καὶ τὰς ἀκτάς, ἔτι μᾶλλον ἐξώργιζε τὸν Ἑλληνισμὸν ὅλον, ηὔρυνε τὸ μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος χάσμα εἰς ἄβυσσον καὶ καθίστη ἄφευκτον πόλεμον Ἑλληνοτουρκικόν.

Οἱ Νεότουρκοι συνέλαβον τὸ μεγαλεπήβολον σχέδιον τῆς «Τουρκοποιήσεως» πασῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ, φυλῶν φανταζόμενοι ὅτι θὰ συνεπήγνυον οὕτω μίαν Τουρκίαν ἐνιαίαν καὶ ὁμογενῆ, χωρὶς νὰ διδαχθῶσιν ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἱστορίας ὅτι καὶ οἱ μεγαλείτεροι κατακτηταὶ καὶ κυρίαρχοι, παρὰ τὰς μεγάλας νίκας αὐτῶν δὲν ἐπεχείρησαν καὶ ἐπιχειρήσαντες δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀφομοιώσωσι τοὺς ὑποταχθέντας λαοὺς εἴτε προτεροῦντας εἴτε ὑστεροῦντας αὐτῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ.

Ἕλληνες, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ἑβραῖοι, Ἀλβανοί, Ἄραβες ὤφειλον ν' ἀποβάλωσι τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν ἕκαστος τούτων καὶ νὰ παραδεχθῶσιν ὡς γλῶσσαν ἐθνικὴν τὴν Τουρκικήν, καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἠθέλησαν νὰ ἐπιβάλωσι φόρους ἀσυμβιβάστους πρὸς τὰ ἤθη καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν ἐνίων ἐπαρχιῶν καὶ οὕτω προυκάλεσαν στάσεις ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἐν Ἀραβίᾳ καὶ πολὺ συνετάραττε αὐτὸς τὴν νέαν Τουρκίαν καὶ οἱ Νεότουρκοι μόνον δὲν διέβλεπον τὸν ἐπικρεμάμενον κατὰ τῆς Τουρκίας κίνδυνον.

Ἐν μέσῳ τῆς ἐσωτερικῆς ταύτης ἐν Τουρκίᾳ ταραχῆς, ἐξερράγη αἴφνης πόλεμος ἀνδροπτὸς καὶ ἀπροσδόκητος.

Ἡ Ἰταλία ἐπωφθαλμία ἀπὸ χρόνου ἤδη βακροῦ εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Βαρβαρίας, ἀφότου ἡ Γαλλία εἶχεν ἐπιβάλει τὴν προστασίαν αὐτῆς εἰς τὴν Τύνιδα. Ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κατὰ Μάϊον τοῦ 1911 εἶχε δηλώσει ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ ὡς πρόγραμμα τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως **τὴν διατήρησιν τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμ. αὐτοκρατορίας ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ ἀλλαχοῦ.**

Παρὰ ταῦτα ὅμως, τῇ 31)13 Σεπτ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ αὐτὴ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλε τελεσίγραφον πρὸς τὴν Πύλην αἰτιωμένη ταύτην ὅτι «καταπάτησις ἀτραξίας καὶ παραμελήσεως ἐπικρατεῖ ἐν Τριπόλει καὶ ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ, προὐβάλλετο δὲ πᾶσα ἀντίστασις εἰς πᾶσαν Ἰταλικὴν πρωτοβουλίαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, καὶ ὑπεθάλπετο πειρᾷ τῷ φανατικῷ μουσουλμανικῷ πληθυσμῷ μέγας ἐρεθισμὸς κατὰ τῶν Ἰταλῶν». Ἐντεῦθεν ὁ κηρυχθεὶς ἐντεῦθεν πόλεμος κατὰ τῆς Τουρκίας δὲν ἐπέδρασε μεγάλως εἰς τὴν Ἀνατολήν, διότι διεξήγετο πολὺ χαλαρῶς, συνετέλεσεν ὅμως εἰς τὴν ἔκουσίαν κατάπαυσιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἀραβίᾳ καὶ εἰς τὴν ἐκ νέου συνένωσιν τῶν διαφόρων μουσουλμανικῶν τμημάτων διὰ τὸν κατὰ τῶν ἀπίστων πόλεμον. Ὁ πόλεμος οὗτος διήρκεσεν ἐπὶ ἔτος, καὶ κατ' αὐτὸν ὀλίγην ἤραντο δόξαν τὰ Ἰταλικὰ ὅπλα ὥστε οἱ Νεότουρκοι νὰ ἐπιθυμῶσι καὶ ἕνα διάδρομον μόνον πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Κατ' Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον τοῦ 1912 ὁ Ἰταλικὸς στόλος κατέλαβε τὴν Ρόδον, τὴν Κῶ καὶ τὴν Δωδεκάνησον. Ἡ Ἰταλία περιπλακεῖσα εἰς πόλεμον, ὅστις εἶχεν ἀποβῇ δι' αὐτὴν δαπανηρὸς καὶ ἀτελεύτητος, ἔσπευσε νὰ τερματίσῃ αὐτὸν ἐπωφελουμένη τὴν ὑποκώφως ἤδη προμηνυομένην ἔκκρηξιν τοῦ Βαλκανικοῦ ἡφαιστείου. Καὶ οἱ Νεότουρκοι πρὸ τοῦ νέου τούτου κινδύνου, ὃν αὐτοὶ παρεσκεύασαν ἀπεδέχθησαν τὴν συνθήκην εἰρήνης τῆς Λωζάνης τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1912, δι' ἧς ἐξεχωρούντο αἱ ἐπαρχίαι Κυρήνης ἡ Βάρκας καὶ Τριπολιτίδος εἰς τὴν Ἰταλίαν ὑπὸ τὸ κοινὸν ὄνομα Λιβύη, ἡ Ἰταλία δὲ ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκκενώσῃ τὰς νήσους μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκκένωσιν τῆς Λιβύης. Ἡ κατοχὴ ἐντούτοις τῶν νήσων ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον, καίτοι ὁ Ἰταλὸς πρωθυπουργὸς τότε Τζιολίττη διεκήρυξεν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ «δὲν ἠδύναντο νὰ ἀξιώσωσι τὴν προσάρτησιν ἑδαφῶν Ἑλληνικῆς ἐθνότητος», ὁ δὲ εἰς Ἐδ. Γκρέϋ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐδήλωσεν ὅτι «**ἡ Ἀγγλία ἐνδιαφέρεται ὅπως μηδεὶς μία κὰν τῶν νήσων τούτων ἀπαιτηθῇ ἢ παρακρατηθῇ ὑπό τινος τῶν μεγάλων δυνάμεων**».

Ο ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ὁ Φερδαῖος Ρήγας προσεκάλει ἅπαντας τοὺς Χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου εἰς πόλεμον κοινὸν κατὰ τοῦ κοινοῦ τυράννου, τῆς Τουρκίας, καὶ ἡ ἔκκλησίς του ἐκείνη δὲν ἦτο τότε οὐτοπία, διότι τὰ ὑπόδουλα ταῦτα Χριστιανικὰ ἔθνη συνεδέοντο διὰ τῆς κοινῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ κοινῶν εἶχον θρησκευτικῶν ἀρχηγὸν τὸν Οἰκουμενικὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχην, καὶ δὲν ἐχώριζον αὐτὰ μετέπειτα ἐξαφθέντα ἐθνικὰ πρὸς ἄλληλα ἀδιάλλακτα μίση. Εἴδομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις τὸν αἱματηρὸν φυλετικὸν ἀνταγωνισμὸν ἀνὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἐν Μακεδονίᾳ μάλιστα μεταξὺ Ἑλλήνων, Βουλγάρων, Σέρβων. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας πᾶσα προσέγγισις καὶ πολεμικὴ σύμπραξις τούτων κατὰ τῆς Τουρκίας ἦτο βεβαίως ἀδύνατος καὶ ἀκατόρθωτος.

Ἐν τούτοις τὴν ἀδύνατον ἀληθῶς καὶ ἀκατόρθωτον ταύτην συνεννόησιν καὶ σύμπραξιν κατέστησαν οἱ Νεότουρκοι ἐν τῇ παραφροσύνῃ αὐτῶν δυναμὴν καὶ μάλιστα ἀναγκαίαν.

Ἡ πολιτικὴ τῆς «Τουρκοποιήσεως» τῶν διαφόρων ὑπὸ τὴν Τουρκίαν φυλῶν ἐξηκολούθησε μετὰ πείσματος καὶ ἐν τῇ Ὀθωμ. Βουλῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, κατὰ τῆς ἐθνικῆς παιδείας καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν, καὶ ἀφαιροῦσα τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ κοινοτικὰς προνομίας, καὶ πρὸς ἄμυναν καὶ σωτηρίαν κατὰ τοῦ κοινοῦ τούτου κινδύνου, Ἕλληνες, Βούλγαροι, Ἀρμένιοι, καὶ Ἑβραῖοι ἔτι προσήγγισαν ἤδη περὶ κέντρον τὸ Οἰκουμεν. Πατριαχεῖον καὶ προέβησαν εἰς στενὰς συνεννοήσεις πρὸς ἕνωσιν καὶ σύμπραξιν ἐν τῇ Ὀθωμ. Βουλῇ κατὰ τῶν Νεοτούρκων. Ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Θράκῃ οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Βούλγαροι ἐξ συμφώνου ὥρισαν κατὰ περιφερείας ἐθνολογικὰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκατέρωθεν βουλευτῶν ἐξ ἑκατέρας ἐθνότητος καὶ προπαρασκεύαζον οὕτω τὸν Βαλκανικὸν Σύνδεσμον, ὃν συνετέλεσαν ἐν τέλει αἱ κυβερνήσεις τῶν ὁμοεθνῶν ἑκάστης τούτων Βασιλείων Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας. Ἐπειδὴ οἱ Νεότουρκοι διὰ τῆς πολιτικῆς των ταύτης κατέστησαν ἀναπόδραστον τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον, τῇ 29 Φεβρ. 1912 οἱ βασιλεῖς τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Σερβίας ὑπέγραψαν τὴν Σερβοβουλγαρικὴν συνθήκην, διὰ τῆς ὁποίας ἐν περιπτώσει νίκης κατὰ τῆς Τουρκίας «ὅλον τὸ ἔδαφος πρὸς βορρᾶν τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ *Shar*» παραχωρεῖται εἰς τὴν Σερβίαν, «ὅλη δὲ ἡ χώρα πρὸς νότον καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ροδόπης καὶ τὸ ποταμοῦ Στρυμόνος εἰς τὴν Βουλγαρίαν».

Ἡ Βουλγαρία ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως «**τὸ μεταξὺ ἔθαφος**» ἀποτελέσῃ «**αὐτόνομον Μακεδονέαν**», καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦτο θὰ ἦτο ἀνεφάρμοστον, «ἐχαράχθη γραμμὴ ἀπὸ τοῦ σημείου ἐν ᾧ συνηντῶντο τὰ σερβικά, τὰ βουλγαρικὰ καὶ τὰ τουρκικὰ σύνορα πρὸς βορρᾶν τῆς Ἐργῆ Παλάγκας πρὸς τὴν Στροῦγαν κατὰ τὸ βορειότερον ἄκρον τῆς Ἀχρίδος λίμνης, ἀφινομένων εἰς τὴν Βουλγαρίαν τοῦ Κρατόβου, τῶν Βελεσσῶν, τοῦ Μοναστηρίου καὶ τῆς Ἀχρίδος, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ἡ ὁριστικὴ διανομὴ διαμερισμάτων τινῶν κειμένων κυρίως πρὸς βορρᾶν τῆς γραμμῆς ταύτης καὶ πρὸς νότον τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ *Shar* συνισταμένων ἐκ τῶν διαμερισμάτων τοῦ Κουμανόβου, τῶν Σκοπίων, τοῦ Κρουσόβου καὶ τῆς Δίβρας καὶ τὰ ὑποδιαμερίσματα τῆς Στρούγας, «ἐπεφυλίσσοντο εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Τσάρου, ἣν ἀμφότεροι οἱ συμβαλλόμενοι συνεφώνησαν ν' ἀποδεχθῶσιν ὡς τελικήν». Ἡ Σερβοβουλγαρικὴ αὕτη συνθήκη συνεπληρώθη ὑπὸ συμβάσεως στρατιωτικῆς τῆς 29 Ἀπριλίου 1912, συντυχθείσης ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κῦριον τοῦ προσεχοῦς πολέμου θέατρον θὰ ἦτο ἡ Μακεδονία. Διὰ τοῦτο ἡ Βουλγαρία ὑπεχρεώθη ν' ἀποστείλῃ 100 χιλ. ἀνδρῶν εἰς Θράκην καὶ ἑτέρους 100 χιλ. εἰς Μακεδονίαν. Μετὰ δεκαεπτὰ ἡμέρας ὑπεγράφη ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ συνθήκη συμμαχίας ἐν Σόφιᾳ, ἥτις ὑπεχρέου ἀμφοτέρους τοὺς συμβαλλομένους εἰς ἀμοιβαίαν βοήθειαν, ἐν περιπτώσει δὲ προσβολῆς ὑπὸ τῆς Τουρκίας εἰς ἐξασφάλισιν «τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν ἑλληνικῶν καὶ βουλγορικῶν πληθυσμῶν ἐν Τουρκίᾳ» καὶ εἰς σύμπραξιν χεῖρι ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων τούτων τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἰσχὺς τῆς συνθήκης ἔμελλε νὰ εἶναι διετής. Διὰ παρατήματος ὡρίζετο, ὅτι ἐν περιπτώσει ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, προερχομένου ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς ὑποδοχῆς τῶν Κρητῶν βουλευτῶν εἰς τὴν Ἑλλην. βουλήν, ἡ Βουλγαρία ἔμελλεν ἁπλῶς νὰ τηρήσῃ εὐμενῆ οὐδετερότητα. Εἰς τὰ τρία ταῦτα κράτη προσετέθη «μετ' ὀλίγον καὶ τὸ Μαυροβούνιον. Ἡ Σερβοβουλγαρικὴ συνθήκη ἦτο μυστική, εἰς τοὺς δύο μόνον συμβαλλομένους γνωστή. Οὕτω συνετελέσθη ὁ Βαλκανικὸς Σύνδεσμος ὅστις ἔμελλε νὰ καταλήξῃ τὸν διπλωματικὸν κόσμον τῆς Ἑσπερίας καὶ νὰ προκαλέσῃ τὰς εἰρωνείας ὕστερον τοῦ Κιαμήλ πασᾶ ὅτι οἱ Νεότουρκοι κατώρθωσαν ὅ,τι δὲν ἐφαντάζοντο κατορθωτὸν καὶ δυνατὸν οἱ Παλαιότουρκοι καὶ ὁ κόσμος ὅλος.

ΚΥΠΡΙΟΣ ΗΡΩΣ

Μία Φράγκισσα βασίλισσα τῆς Κύπρου.

Ὁ γνωστὸς γάλλος Βυζαντινολόγος Γουσταῦος Σλουμπερζὲ ἔγραψεν ἐν τῇ παρισινῇ «Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων» τὸ ἑπόμενον χρονικόν:

«Ὀλίγον γνωρίζομεν τὴν ἱστορίαν τῶν βασιλισσῶν τῆς Κύπρου, συζύγων τῶν ἱπποτικῶν ἐκείνων Λουζινιάνων, μεσαιωνικῶν κυριάρχων τῆς θαυμασίας νήσου, ἣν οἱ φίλοι ἡμῶν Ἄγγλοι ἑτοιμάζονται νὰ ἀποδώσωσιν, ὡς λέγεται, εἰς τὸ βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, τῇ μεσολαβήσει τοῦ διαπρεποῦς πολιτικοῦ αὐτῆς κ. Βενιζέλου. Ἰδοὺ ἓν ἱκανῶς περίεργον ἱστορικὸν ἐπεισόδιον ἀναφερόμενον εἰς μίαν τῶν ἡγεμονίδων τούτων.

Ὁ Ἀμωρὺ Λουζινιάν, κόμης τῆς Πάφου, ὅπου ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη, δεύτερος βασιλεὺς τῆς Κύπρου ἐκ τῆς δυναστείας ταύτης, διάδοχος ἀπὸ τοῦ 1194 τοῦ ἀδελφοῦ του Γουΐδου, συνεζεύχθη τὴν Ἐσσὶβ τοῦ Ἰβελίν, (*Echive d' Ibelin*), τῆς μεγάλης φραγκοσυριακῆς οἰκογενείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. Ἡ Ἐσσὶβ μόλις ἀναρρωννύουσα ἀπὸ ὀδυνηρᾶς νόσου, ἦλθε κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1197 καὶ ἐγκατέστη μετὰ τῶν μικρῶν τέκνων της εἰς τὸ χωρίον Παραδεῖσι, οὐχὶ μακρὰν τῆς ἀκτῆς τοῦ περιφήμου λιμένος Ἀμμοχώστου, κατὰ τὰ νότια τῆς νήσου, ἐναντι τῆς συριακῆς παραλίας. Εἶναι ἀκόμη, πιστεύω, ἐκεῖ γοερὸν τόπος, διατιζόμενος ὑπὸ ἐλῶν. Τότε, ἀναμφιβόλως, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεγάλης εὐημερίας, ἦτο διαμονὴ εὐάρεστος καὶ ζωηρός, ἀφοῦ ἡ νεαρὰ βασίλισσα τῆς Κύπρου τὴν ἐξέλεξε καταλιποῦσα τὴν Συρίαν, ὅπου εἶχε ζήσει μέχρι τῆς στέψεως αὐτῆς «ἵνα ἀλλάξῃ ἀέρα», κατὰ τὴν ἔκφρασιν αὐτοῦ τοῦ χρονογράφου, ἔστις ἀφηγεῖται ἡμῖν τὴν ἱστορίαν ταύτην καὶ ἐν τέλει ἐγκατέστη ἐκεῖ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν διάσημος ἔλλην Κύπριος ὀνομαζόμενος Κανάκης, ἀντιπροσωπεύων τοὺς ἀρχαίους πόθους τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς, ἀκόμη ὅλως νωπούς, πόθους μανιωδῶς ἐχθρικοὺς κατὰ τῆς δυναστείας τῶν Λουζινιάνων, καταδιωχθεὶς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἀμωρύ, ἐδέησε νὰ καταλίπῃ τὴν Νῆσον καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἀγρίαν γείτονα παραλίαν τῆς Κιλικίας, ὁπόθεν ἀνέλαβεν ἐπὶ γαλεώτας ὠτλισμένης πειρατικῶς τὰς ἐπιδρομάς του κατὰ τῶν φράγκων κατακτητῶν. Χάρις εἰς συνεννοήσεις του μετὰ συμπατριωτῶν του κατέπλεεν ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς λεηλατῶν καὶ αἰχμαλωτίζων τοὺς νέους Λατίνους κυρίους. Πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν κατιόντων του τὴν παρουσίαν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας εἰς Παραδεῖσι ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ θρασύτατον τόλμημα. Ἀπεβιβάσθη ὡρίαν τινὰ πρωΐαν πρὸ τῆς διαμονῆς τῆς βασιλίσσης καί, ἐπωφελούμενος τὴν φρικώδη ταραχὴν ἣν προὐξένησεν ἡ ἐμφάνισίς του, ἀπήγαγε τὴν βασιλίσσαν, ὅλον τὸν οἶκον αὐτῆς, πάσας τὰ ἀποσκευάς της. Ἔπειτα ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀμέσως. Φεῦ! Οὐδεμίαν ἔχομεν λεπτομέρειαν! ποία ὅμως περιπέτεια ἐν μέσῳ τῆς ὡραίας ἐκείνης φύσεως ὑπὸ

τὸν λαμπρὸν ἥλιον τῆς Ἀνατολῆς! Ποῖος τρικαλέος αἰφνιδιασμός! Θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐγνωρίζομεν πλειότερα περὶ τούτου! Φαντάζεται τις τὴν συγκίνησιν τῆς ἀτυχοῦς ταύτης βασιλίσσης ἀναρπαγείσης ἀπὸ τῆς κλίνης ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἀπαγωγέων της, ἀπεριγράπτου κτηνοδίας ἐπερχομένης εἰς τὴν παραλίαν μὲ τὸ ὑποκάμισον παρὰ τὰς κραυγὰς αὐτῆς.

Μόλις κατέχομεν γραμμάς τινας τῶν Χρονογράφων περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου: «Κατὰ τὸ λυκαυγὲς ἐπῆλθεν ὁ Κανάκης εἰς τὸ ἐξοχικὸν μέγαρον καὶ κατέλαβεν αἰφνιδίως τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες ἦσαν μετὰ τῆς βασιλίσσης καὶ ἔλαβε τὴν βασίλισσαν καὶ τὰ τέκνα της καὶ ἀπήγαγεν εἰς τὴν γαλιόττραν του.» Τίποτε περισσότερον: «Τότε ἠγέρθη κραυγὴ ἀνὰ τὴν χώραν, καὶ ἡ ἀγγελία ἔφθασεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἐλύπησε πολύ. Ἔδραμεν ἀμέσως κατὰ τοῦ Κανάκη ἵνα τὸν προκαταλάβῃ πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, δὲν τὸ κατώρθωσεν ὅμως. Ἤλγησαν πολὺ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ γονεῖς ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ ταύτῃ ἥτις ἐπῆλθε τότε εἰς τὸ βασίλειον τῆς Κύπρου».

Ὁ Κανάκης μετὰ τῆς λείας του ἐπανῆλθεν εἰς τὸ κρυσφύγετόν του θριαμβικῶς, ὁ βασιλεὺς ὅμως τῆς Μικρᾶς Ἀρμενίας ὅστις ἤξιου, ὅτι ἐβασίλευεν ὅλης τῆς Κιλικίας, Λέων Β', ὁ διάσημος Λέων (*Livon*) τοῦ ὅρους τῶν χρονογράφων τῆς Σταυροφορίας, πολὺ συνδεδεμένος μετὰ τοῦ βασιλέως Ἀμωρύ, ἠγανάκτησεν ἐπὶ τῷ ἀνηκούστῳ τούτῳ ἐγκλήματι. Ἀπῄτησε τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῶν βασιλικῶν αἰχμαλώτων. Ὁ Κανάκης δὲν εἶχε δύναμιν ἵνα ἀντισταθῇ. Ἐδέησε νὰ ὑποχωρήσῃ μειὰ τῆς μανίας ἐν τῇ ψυχῇ. Ὁ Λέων, ἅμ' ὡς παρεδόθησαν αὐτῷ ἡ βασίλισα καὶ τὰ τέκνα της, τοὺς ὡδήγησε προσωπικῶς εἰς τὸν πύργον τοῦ Γκορίγου, τοῦ ἐγγυτάτου λιμένος, ἔναντι τοῦ λιμένος. Κυρηνείας Ὁ βασιλεὺς Ἀμωρὺ εἰδοποιηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἔσπευσεν εἰς τὸν τόπαν τοῦτον μετὰ τῶν γαλερῶν του καὶ ἐπανήγαγε τὴν μικρὰν οἰκογένειάν του εἰς Κυρήνειαν. Ἡ ἀτιχὴς βασίλισσα Ἐσσίβ, πεσοῦσα πολὺ ἀοῦδενὴς συνεπείᾳ τῆς οἰκτρᾶς περιπετείας, ἀπέθανε μετ' ὀλίγον. Ὡς εἶπον, οὐδὲν γνωρίζομεν ἐπὶ πλέον, ἀλλὰ ἠξεύρομεν τὴν βραδύτητα τῶν συγκοινωνιῶν εἰς τοὺς μεμακρυσμένους ἐκείνους χρόνους καὶ εἰς τὰς παραλίας ἐκείνας. Βεβαίως, μεταξὺ τῆς ἐπιθέσεως εἰς Παραδεῖσι καὶ τῆς ἐπανόδου εἰς Κυρήνειαν θὰ διέρρευσαν πολλαὶ ἑβδομάδες.

Τοῦτο θὰ ἤρκεσεν ὥστε ἡ δυστυχὴς ἡγεμονίς, παραδοθεῖσα εἰς τὰς κτηνωδίας τοῦ Κανάκη ἔρημος πάσης θεραπείας καὶ πάσης εὐμαρείας, εἶδε σβεννυμένας τὰς τελευταίας ἀναλαμπὰς τῆς ζωῆς αὐτῆς.

CUSTAVE SCHLUMBERGER

Σ. Σ. Κ. Φ. Ἐρριζωμένη προκατάληψις ἀπὸ παιδικῆς μορφώσεως παράγει τὸν βαθὺν βυζαντινολόγον ἱστορικὸν εἰς πλάνην ἀσύγγνωστον. Ὁ φράγκος χρονογράφος ἀφηγεῖται τὴν ἁρπαγὴν τῆς βασιλίσσης καὶ τὴν σφοδρὰν ἀναταραχὴν καλοῦ γῶν φράγκων ἱπποτῶν βαβαίως καὶ τοῦ βασιλέως μόνον ἐπὶ τῇ γενομένῃ προσβολῇ εἰς τὴν ἱπποτικὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν διὰ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς βασιλίσσης ὑπὸ τοῦ πατριώτου ἥρωος Κανάκη. Τὸν Κανάκην ὁ Σλουμπερζὲ θέλει νὰ παραστήσῃ ὡς κοινὸν καὶ ὠμὸν καὶ κακοήθη πειρατήν, ἀπαράλλακτα ὡς οἱ Τοῦρκοι ἀπεκάλεσαν κλέπτας τοὺς ραγιάδες Ἕλληνας ὅσοι ἐπανιστάμενοι κατὰ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ἐτρέποντο ἐπὶ τὰ ὄρη πρὸς βίον ἐλεύθερον καὶ πρὸς ἄμυναν τῶν ραγιάδων ἀδελφῶν αὐτῶν.

Ὁ Ἅγ. Νεόφυτος ὁ ἔγκλειστος, αὐτόπτης μάρτυς ἀφηγεῖται ζωηρῶς εἰς ποίαν δεινὴν κακοδαιμονίαν μετέπεσεν ἡ Κύπρος ἅμα τῇ φραγκικῇ κατοχῇ ἀπὸ τῆς αὐγουμερίας αὐτῆς ὑπὸ τὸ Βυζάντιον ἢ καὶ ὑπ' φυαὐτὸν τὸν τύραννον Δοῦκα Ἰσαάκ. Ὁ Κανάκης δὲν ἦτο βέβαιος κοινὸς κακοποιὸς ἀλλὰ τις τῶν ἀγκρίτων Κυπρίων, ὅστις ἐξανέστη κατὰ τῆς ξένης κυριαρχίας καὶ ὠμοσεν ἐκδίκησιν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο κοινὸς πειρατὴς ἀλλ' ἐκδικητὴς τῆς δουλωθείσης πατρίδος προσβάλλων τὴν φραγκικὴν δυναστείαν.

Τοιοῦτος ἄνηρ οὐδὲ διενοήθη νὰ μετάθῃ βίαν τινὰ κατὰ γυναικὸς καὶ παιδῶν· εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Ἀκριτικῶν καὶ τῶν Κλεφτικῶν ἀσμάτων πόσον οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἄνδρες ἐσέβοντο τὴν τιμὴν καὶ τὴν αἰδῶ τῶν αἰχμαλωτίδων αὐτῶν.

Ὁ Κανάκης ἠδύνατο καὶ νὰ φονεύσῃ ἀντὶ νὰ ἀποδώσῃ τὴν βασίλισσαν καὶ τὰ τέκνα της. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ὁ Κανάκης ἐγένετο εἷς τῶν ἡρώων ἐκείνων τῆς ξενοκρατουμένης καὶ τυραννουμένης φυλῆς μας οἵτινες ἐξεβόλλων τὸ ἀβιάπτωτον ἐθνικὸν φρόνημα καὶ διετήρησαν τὸ πνεῦμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ παρὰ τῷ δουλεύοντι Ἑλληνισμῷ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

Ὁ Λονδίνειος «Κυριακὸς Χρόνος» (*Sunday Times*) ἐδημοσίευσε συνέντευξιν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Ρόβερτσον Μάρραιϋ μετὰ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, διαμένοντος ἤδη ἐν Σαὶν—Μώριτζ τῇ 8 Φεβρουαρίου ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Τὸν ἠρώτησα, γράφει ὁ ἐν λόγῳ ἀνταποκριτής, ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἑλλάδος ὡς πρὸς τὴν Συνεννόησιν ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου.

«Ἦτο ὁλοσχερῶς φιλική, διεβεβαίωσεν ὁ Βασιλεύς. Ἡ χώρα ὤφειλε πολλὰ εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν καὶ τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸν μέγαν αὐτῆς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ἐνῷ οὐδὲν ὠφείλομεν πρὸς τὰς κεντρικὰς δυνάμεις. Ἦτο πεπεισμένος ὅμως ὅτι τὸ μόνον ὅπερ εἶχε νὰ πράξῃ ..., ἡ τήρησις τῆς αὐστηροτέρας, πρὸς στιγμὴν τοὐλάχιστον. Αὕτη ἦτο ὡσαύτως ἐν ἀρχῇ καὶ ἡ γνώμη τῶν συμμάχων δυνάμεων, ὡς ἀπεδεικνύοντο τοῦτο αἱ ἐπανειλημμέναι ἀρνήσεις τῶν προσφορῶν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐπέμβασιν. Εἴχομεν πολλοὺς λόγους ὅπως παράμενωμεν οὐδέτεροι καὶ ἡμην ἐξ ὁλοκλήρου σύμφωνος πρὸς τὰς σκέψεις τοῦ λαοῦ μου. Ἠμεθα ἐξηντλημένοι μετὰ τοὺς δύο βαλκανικοὺς πολέμους καὶ εἴχομεν ἀνάγκην χρόνου ὅπως ἀναλάβωμεν σωματικῶς καὶ οἰκονομικῶς.

Η ΣΕΡΒΙΚΗ ΣΥΝΘΗΚΗ

Εἶπον ὅτι δὲν ἐτηρήσαμεν τὸν λόγον ἡμῶν πρὸς τὴν Σερβίαν. Ἐντούτοις ὁ κ. Βενιζέλος αὐτός, ὁ δημιουργὸς τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης, ἠρνήθη κατ' Αὔγουστον τοῦ 1914 νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως ὅπως συμπράξῃ κατὰ τῆς Αὐστρίας. Πράττων τοῦτο, δὲν παρεβίαζε τὴν συνθήκην, ἥτις ὥριζε σαφῶς, ὅτι θὰ ἦτο ἐκτελεστὴ μόνον ἐὰν τὸ ἓν ἢ τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν προσεβάλλετο ὑπὸ μιᾶς μόνης δυνάμεως καὶ οὐχὶ ὑπὸ συναπισμοῦ δυνάμεων. Ἐπὶ πλέον, ἡ συνθήκη ἀπέβλεπε μόνον εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ὡς εἶχε τεθῇ κατηγορηματικῶς ἐν τῇ προσηρτημένῃ εἰς τὴν συνθήκην στρατιωτικῇ συμβάσει. Πλὴν τούτων πάντων, ὀφείλω νὰ προσθέσω ὅτι ἐν οὐδενὶ τῶν πολυαρίθμων τελεσιγράφων τῆς Συνεννοήσεως ἐγένετο λόγος περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς τὴν Σερβίαν, ἐνῷ τινα τῶν τελεσιγράφων τούτων ἀνεγνώριζον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δίκαιωμα ὅπως παραμείνῃ οὐδέτερα καὶ ἐπέτρεπον ἐπισήμως νὰ σεβασθῶσι τὴν θέλησιν αὐτῆς ἐν τούτῳ. Ἐπὶ πλέον, κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα Αὔγουστον ὁ κ. Βενιζέλος προσέφερθη πρὸς τὴν Συνεννόησιν ὅπως θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς τὰς ἑλληνικὰς δυνάμεις. Τὴν προσφορὰν ταύτην δὲν ἐδέχθησαν οἱ Σύμμαχοι γνωρίσαντες σαφῶς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ὅπως διατηρήσωσιν εἰρηνικὴν κατάστασιν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ πρὸς τοῦτο συνέστησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ παραμείνῃ οὐδέτερα. Τέσσαρες ἐν ἐλῳ προσφοραὶ ἐγένοντο πρὸς τὴν Συνεννόησιν ὑπὸ τῶν κυβερνήσεών μου καὶ αἱ τέσσαρες πᾶσαι ἀπεκρούσθησαν. Ἡ τελευταία προσφορὰ ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ μου Καλογεροπούλου, Σεπτεμβρίου 1918, ὅτε εἰσῆλθεν ἡ Ρουμανία εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἔμεινεν ἄνευ ἀπαντήσεως, ἐπειδὴ αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως ἠρνήθησαν νὰ ἀγαγωρίσωσι τὸ ὑπουργεῖον του.

Η ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῶν Δαρδανελλίων, ὁ κ. Βενιζέλος προέτεινεν ἵνα δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν τῶν Συμμάχων νὰ μετάσχῃ αὐτῆς.

Ὀφείλω νὰ προσθέσω ἐν παρόδῳ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἠρμήνευσε πρὸς ἡμᾶς τὴν ὑπόσχεσιν τῆς συνεργασίας ὡς συμπεριλαμβάνουσαν ὅλην σχεδὸν τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἤμεθα φυσικῶς τόσον δύσπιστοι, ὅσον ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ἐμπιστοσύνην. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ σχέδιόν του, καθ' ὃ προὐτάθη ν' ἀποστείλωμεν εἰς Δαρδανέλλια μίαν μόνον μεραρχίαν, ἦτο ὁλοσχερῶς ἀντίθετον πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἐπιτελείου μου καὶ ἐμαυτοῦ. Ὅλη ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἦτις σκοπὸν εἶχεν ὅπως παραβιάσῃ τὰ Στενά, ἐκρίνετο ὑφ' ἡμῶν, διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐπεδιώκετο, ὡς στρατιωτικῶς ἀδύνατος καὶ τὰ γεγονότα ἔδειξαν ὅτι ἡ γνώμη ἡμῶν ἦτο ὀρθή. Ἡ κατάστασις ἀπῄτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ἡμῶν, ὅπερ ἦτο νὰ ρίψωμεν πάσας τὰς διαθεσίμους ἡμῶν δυνάμεις κατὰ τῆς Κων)πόλεως διὰ μέσου τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους. Τοιαύτη πρότασις θὰ κατεκτᾶτο πάραυτα τὴν ἐνθουσιώδη ὑποστήριξιν ὅλου τοῦ ἑλλην. ἔθνους. Ἡ ρωσσικὴ ὅμως φιλοδοξία ἠγέρθη κατὰ τοῦ σχεδίου τούτου καὶ ἐφοβήθησαν ὡσαύτως μήπως τρώσωσι τὴν εὐαισθησίαν τῆς Βουλγαρίας, ἣν ἡ Συνεννόησις ἤλπιζεν ἔτι νὰ προσελκύσῃ εἰς ἑαυτήν. Τὸ ν' ἀποσύρωσι τὰς δυνάμεις αὐτῆς ἐξ Ἑλλάδος συμφώνως πρὸς τὴν αἴτησιν τῆς Συνεννοήσεως, ἄφιναν ἡμᾶς εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Βουλγαρίας· ἐζητήσαμεν, τφόντι, ὅπως ἐγγυηθῶσιν ἡμῖν τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ἀποστέλλομεν ὅλον τὸν στρατὸν ἡμῶν πρὸς Ἀνατολάς, καὶ ὅ' ἀφίνομεν τὰς θύρας ἡμῶν πρὸς βορρᾶν ἀνοικτὰς εἰς τοὺς Βουλγάρους. Ἡ αἴτησις ὅμως αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῶν Συμμάχων. Σήμερον, βλέπων πρὸς τὰ ὀπίσω, πείθομαι ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔπραξε καλῶς νὰ παραμείνῃ οὐδέτερα ὅσον χρόνον ἔπραξε τοῦτο. Ἡ τύχη τῆς Ρωμουνίας θὰ ἦτο καὶ ἰδική μας, καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ γενικὴ κατάστασις ἡμῶν, καίτοι κακὴ ἤδη, θὰ ἦτο χιλιάκις χειροτέρα.

Εἷς τῶν λόγων οἵτινες ἤγαγον τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν νὰ παραμείνῃ οὐδέτερος ἐγένετο ὁ φόβος διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμοεθνῶν του ἐν Τουρκίᾳ. Ὅτι ὁ φόβος οὗτος ἦτο δικαιολογημένος, ἀπόδειξις εἶναι ὅτι ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον, οἱ Τοῦρκοι διέπραξαν τρομερὰς ὠμότητας κατὰ ἀνυπερασπίστων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων Ἑλλήνων, οἵτινες ἦσαν εἰς χεῖρας αὐτῶν.

Ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μοὶ παρέσχε τὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ πάντα τρόπον, τοῦτο ἀπεδείχθη ὑπὸ τοῦ γεγονότος ὅτι πᾶσαι αἱ κακουχίαι τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καθ' ὃν ὁ πληθυσμὸς περιῆλθε πράγματι εἰς λιμόν, δὲν τὸν ἔπεισαν νὰ ἀντιτεθῇ εἰς τὴν πολιτικήν μου.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΕΠΙ ΓΕΡΜΑΝΟΦΟΒΙΑ.

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ πολέμου δὲν ἠννόησα, ὅτι ἐχθροπραξίαι ἐσήμαινον διακοπὴν πάσης σχέσεως καὶ ἐπικοινωνίας προσωπικῆς. Ὅτε ἐμαχόμην πρὸς τοὺς Τούρκους, ἔλαβον γράμματα ἢ τηλεγραφήματα συγχαρητήρια φιλικῶν παρὰ Γούρκων στρατηγῶν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν διεξήγον τὰς ἐπιχειρήσεις. Ὑπέθετον ὅτι θὰ εἶχεν ὡσαύτως κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ὅτι δηλ. ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἑτέρας μερίδος τῶν ἐμπολέμων δὲν θὰ ἔθιγε τὰς προσωπικάς μου σχέσεις πρὸς φίλους εὑρισκομένους εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον. Μετὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου μὲ κατηγόρησαν ἐπὶ τάσεσι φιλογερμανικαῖς, ἐπειδὴ ἐδεχόμην εἰς ἀκρόασιν Γερμανούς. Ἀλλὰ τότε ἐδεχόμην εἰς ἀκρόασιν ὡσαύτως φίλους μου ἐκ τῶν ἐθνοτήτων τῆς Συνεννοήσεως.

Βεβαίως, ἔκαμά τινα ἐξαίρεσιν διά τινα Ἄγγλον στρατιωτικὸν ἀκόλουθον. Εἶχον συζητήσει μετ' αὐτοῦ ἀνεπιφυλάκτως τὸ ζήτημα τῆς οὐδετερότητας ἡμῶν καὶ τῷ ἐξέθηκα λεπτομερῶς τοὺς στρατιωτικοὺς λόγους οἵτινες ἔπεισάν με, ὡς καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅτι ἡ οὐδετερότης ἦτο ἡ μόνη ὑγιὴς ὁδὸς δι' ἡμᾶς. Ἐφάνη συμφωνῶν μετ' ἐμοῦ καὶ ἔπειτα μετέβη κατ' εὐθείαν εἰς τὸν ἐπιτελάρχην του καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ μου «ἐστοιχημάτισαν εἰς κακὸν ἵππον.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΙΝ ΚΑΙ ΣΕΡ

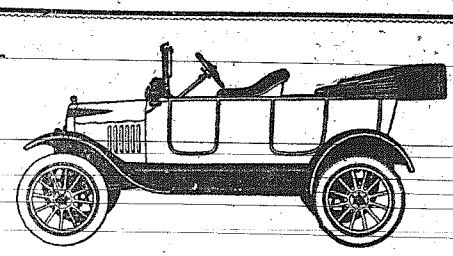
Ὡς πρὸς τὰς σχέσεις μου μετὰ τοῦ πρώην Κάϊζερ, ἡ δημοσίευσις τῶν τηλεγραφημάτων ἅτινα τῷ εἶχον πέμψει καὶ τὰ περιθωριακὰ σχόλιά του ἀποδεικνύουσι σαφῶς ὅτι οὐδέποτε ἔσχον τὴν ἐλαχίστην πρόθεσιν νὰ συμπράξω μετὰ τῶν κεντρικῶν δυνάμεων. Ἀπαντῶν εἰς τὰς προσκλήσεις του ἐνέμεινα πάντοτε εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς οὐδετερότητος ἡμῶν καὶ ἡ ἐμμονή μου τὸν ὤθησε νὰ σημειώσῃ ἰδιοχείρως ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τῶν τηλεγραφημάτων μου τὴν λέξιν «*blech*», ἰσοδύναμον πρὸς τὴν ἀγγλικὴν λέξιν «*bosh*» ἢ «*rubbish*»= ἀνόητος. Ἐνέμενον ὡσαύτως εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς συμμαχίας μετὰ τῆς Ρωμουνίας ἵνα προλάβῳ πᾶσαν αὔξησιν δυνάμεων τῆς Βουλγαρίας καὶ προσέθετον ὅτι τὰ συμφέροντά μας περιωρίζοντο εἰς τὰ Βαλκάνια. Τὰς γνώμας μου, ὡς εἶπον, συνεμερίζετο καὶ ὅλος ὁ λαός μου. Εἰς τὰς διαβεβαιώσεις ταύτας ὁ Κάϊζερ ἔγραψε προσθέτως τὴν λέξιν «*Blech*», ὅτι, ἂν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐξήρχετο εἰς πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν κεντρικῶν δυνάμεων, δὲν θὰ ἀπέβαλλε μόνον τὴν εὔνοιαν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐχθρά.

ΕΥΜΕΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ.

Ἄλλαι κατηγορίαι διετυπώθησαν κατ' ἐμοῦ, καίτοι ἤχθην πάντοτε ὑπὸ μόνης τῆς ἀποφάσεως νὰ ἐνεργήσω συμφώνως πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ μου, οὗτινος ἡ μεγάλη πλειονότης, ὡς εἶπον ἤδη, μοὶ παρέσχε τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὑποστηρίξεώς του. Ἐλέχθη ὅτι διέλυσα πᾶσαν ἐπιθυμίαν τοῦ δημοσίου ὅπως ἐξέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον καὶ ὅτι ὁ στρατηγὸς Σαράϊ ἐν Θεσ)νίκῃ παρέμεινεν ἀδρανὴς ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως ἐπιτεθῶ κατ' αὐτοῦ ἐκ τῶν νώτων. Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω ποῖον εἶναι τὸ προκαλέσαν τὰς τερατώδεις ταύτας εἰσηγήσεις. Ἠρώτησα τὸν Σὶρ Φρ. Ἔλλιοτ, πρέσβυν τῆς Μ. Βρεττανίας, ἐὰν ἐπίστευεν εἰς τὰς ἀφηγήσεις ταύτας. Μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι αὐχί, ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤλπιζε νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ μέρος εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐγνώριζε θετικῶς, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι ἤμην ὅλως ἀνίκανος πρὸς πᾶσαν πρόθεσιν νὰ πλήξω τὸν στρατηγὸν Σαράϊ κατὰ τὰ νῶτα. Ἐντούτοις, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Συνεννοήσεως, τὰ κακόβουλα ταῦτα σχέδια συνεχῶς μοὶ ἀπεδίδοντο. Ἐσχάτως ἀκόμη, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ π. ἔτους, ἰσχυρίσθησαν ἐν τῷ τύπῳ, ὅτι κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κριβολὰκ ἤμην ἕτοιμος νὰ κηρύξω πόλεμον κατὰ τῆς Συνεννοήσεως. Τὸ γεγονός, ὅμως, εἶναι ὅτι γάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν μου ἀνεκόπη ἡ γερμανικὴ προέλασις ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς μεθορίου καὶ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἠδυνήθησαν ν' ἀποχωρήσωσιν ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἀπέστειλα διακοίνωσιν πρὸς τὸν γερμανὸν πρέσβυν ἐν Ἀθήναις καὶ ἔδωκα ὁδηγίας πρὸς τὸν πρέσβυν μου ἐν Βερολίνῳ ὅπως δηλώσῃ πρὸς τὸν Φὸν Γιάγγωβ καὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν Φαλκενχάϋν, ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ γερμανικὰ στρατεύματα διέβαινον τὴν ἑλληνικὴν μεθόριον, θὰ προσέκρουον εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἐπέτυχε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα καὶ οὕτω ἡ ἀπόφασις ἡμῶν ὅπως τηρήσωμεν τὴν οὐδετερότητά μας προσέφερε, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἀξίαν ἐκτιμήσεως ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς συμμάχους.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη καὶ ἄλλων ἀποδείξεων τῶν ἀγαθῶν προθέσεων ἡμῶν πρὸς τὴν Συνεννόησιν «ὀπενθυμίζω μόνον ὅτι ὅτε ἐπεδόθη τὸ τελεσίγραφον τῆς 21 Ἰουνίου 1916, ὁ στρατηγὸς Σαράϊ ἐν Θεσ)νίκῃ παρέμενεν ἀδρανὴς ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως ἐπιτεθῶ κατ' αὐτοῦ ἐκ τῶν νώτων. Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω ποῖον εἶναι τὸ προκαλέσαν τὰς τερατώδεις ταύτας εἰσηγήσεις. Ἠρώτησα τὸν Σὶρ Φρ. Ἔλλιοτ, πρέσβυν τῆς Μ. Βρεττανίας, ἐὰν ἐπίστευεν εἰς τὰς ἀφηγήσεις ταύτας. Μοὶ ἀπεκρίθη ὅτι αὐχί, ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἐγνώριζεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤλπιζε νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ μέρος εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐγνώριζε θετικῶς, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον, ὅτι ἤμην ὅλως ἀνίκανος πρὸς πᾶσαν πρόθεσιν νὰ πλήξω τὸν στρατηγὸν Σαράϊ κατὰ τὰ νῶτα. Ἐντούτοις, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Συνεννοήσεως, τὰ κακόβουλα ταῦτα σχέδια συνεχῶς μοὶ ἀπεδίδοντο. Ἐσχάτως ἀκόμη, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ π. ἔτους, ἰσχυρίσθησαν ἐν τῷ τύπῳ, ὅτι κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ἐν Μακεδονίᾳ, μετὰ τὴν μάχην τοῦ Κριβολὰκ ἤμην ἕτοιμος νὰ κηρύξω πόλεμον κατὰ τῆς Συνεννοήσεως. Τὸ γεγονός, ὅμως, εἶναι ὅτι γάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν μου ἀνεκόπη ἡ γερμανικὴ προέλασις ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς μεθορίου καὶ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἠδυνήθησαν ν' ἀποχωρήσωσιν ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἀπέστειλα διακοίνωσιν πρὸς τὸν γερμανὸν πρέσβυν ἐν Ἀθήναις καὶ ἔδωκα ὁδηγίας πρὸς τὸν πρέσβυν μου ἐν Βερολίνῳ ὅπως δηλώσῃ πρὸς τὸν Φὸν Γιάγγωβ καὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν Φαλκενχάϋν, ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ γερμανικὰ στρατεύματα διέβαινον τὴν ἑλληνικὴν μεθόριον, θὰ προσέκρουον εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατόν. Ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἐπέτυχε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα καὶ οὕτω ἡ ἀπόφασις ἡμῶν ὅπως τηρήσωμεν τὴν οὐδετερότητά μας προσέφερε, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, ἀξίαν ἐκτιμήσεως ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς συμμάχους.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη καὶ ἄλλων ἀποδείξεων τῶν ἀγαθῶν προθέσεων ἡμῶν πρὸς τὴν Συνεννόησιν «ὀπενθυμίζω μόνον ὅτι ὅτε ἐπεδόθη τὸ τελεσίγραφον τῆς 21 Ἰουνίου 1916, ὁ στρατηγὸς Σαράϊ ἐν Θεσ)νίκῃ παρέμενεν ἀδρανὴς ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως ἐπιτεθῶ κατ' αὐτοῦ ἐκ τῶν νώτων. Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω ποῖον εἶναι τὸ προκαλέσαν τὰς τερατώδεις ταύτας εἰσηγήσεις. Ἠρώτησα τὸν Σὶρ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

FORD

FORD

FORD

Ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίαι.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεν τὸ ἀξιότιμον Κοινὸν καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἑτέρα δωδεκὰς τῶν τελειοτάτων αὐτοκινήτων τοῦ παγκοσμίου φήμης ἀμερικανικοῦ ἐργοστασίου *FORD* ἔφθασαν ἤδη καὶ διενεμήθησαν εἰς τοὺς κυρίους των, νέαι δὲ φθάνουν ὁσονούπω ἀποστολαί.

Διατὶ προτιμῶνται τὰ αὐτοκίνητα FORD εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Διότι ἐξυπηρετοῦσι πάσας τὰς ἀνάγκας τῆς συγκοινωνίας.

α') Εἶναι ἁπλᾶ τὸ σχέδιον, τόσον ἁπλᾶ ὥστε οἱοσδήποτε κοινῆς νοημοσύνης νὰ ἐννοῇ τὸν χειρισμόν των. Τὸ αὐτοκίνητον *FORD* ἐξυπηρετεῖ πᾶσαν γραμμὴν τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως, τὸν γεωργοκτηματίαν, τὸν ἔμπορον διὰ τὰς γυναῖκας ἵνα τὸ χειρίζωνται καὶ τὸ περιποιῶνται, διότι ὁ μηχανισμός του εἶναι ἕτοιμος καὶ εὔληπτος.

Εἶναι κατασκευασμένον ἐκ μεταλλων τῆς ἀρίστης ποιότητος ἐν τῷ κόσμῳ, διότι προώρισται νὰ ταξειδεύῃ καὶ ἐπὶ τῶν μάλλον τραχειῶν καὶ ἀνωμάλων ὁδῶν, καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὁδοί, ἐπὶ ὀρέων καὶ δρυμῶν, διὰ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ σκυροστρώτων ὁδῶν, ἐπὶ ἀμμωδῶν ἐκτασεων, ἐπὶ χιονοσκεπῶν ἐπιφανειῶν καὶ παγων. Πρέπει διὰ τουτο νὰ εἶναι ἰσχυρόν. Ὁ σκελετός του εἶναι ἐκ χάλυβος καὶ σιδήρου ἀρίστης ποιότητος

ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΕΝ ΤΗι ΙΣΤΟΡΙΑι ΜΑΧΗΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Ρ. ΠΟΥΑΓΚΑΡΕ
ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛ. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΝ ΤΗι ΓΑΛΛ. ΑΚΑΔΗΜΙΑι

[Συνέχεια].

Πάντα είναι έτοιμα, αί διαταγαί έδόθησαν καί περί τό τέλος τοῦ Ἀπριλίου, τό ἐχθρικόν κῦμα, ἀφοῦ διέδραμεν ἀπόστασιν δεκαοκτώ χιλιομέτρων καί ὑπερέβαλε τό ὄρος Κεμμέλ ἐξέπνευσεν ἐπί τῶν κλιτύων τοῦ φλαμμανδικοῦ ὀρεινοῦ συστήματος ἡ γαλλική παραλία ἐσώθη· ἡ Ὑπρ αὐτή ἀπαλλάσσει τῆς ἐπιζρομῆς τά μεγαλειώδη ἐρείπιά της, καί φαίνεται ὅτι μετά τόσας ἀνησυχίας μέλλετε ὑμεῖς καί τά ἀκαταπόνητα στρατεύματά σας θά ἔχητε ἐν τέλει ὥρας τινάς ἠρεμίας καί ἀνέσεως.

Ἀλλ' ὄχι. Πεπεισμένος, ὡς ἐγράφετο τότε πρός τούς στρατηγούς σας, ὅτι «μόνη ἡ ἐπίθεσις θά ἐπιτρέψῃ εἰς τούς Συμμάχους νά τερματίσωσι νικηφόρως τήν μάχην, καί ν' ἀναλάβωσι διά τῆς πρωτοβουλίας τῶν ἐπιχειρήσεων τήν ἠθικήν ὑπεροχήν», ἐπιδίδεσθε ἀμέσως εἰς τήν μελέτην μιᾶς ἀνταποδόσεως, ἥτις θά ἠδύνατο ν' ἀπαλλάξῃ μετά τοῦ σιδηροδρόμου Ἀμιένης τήν μεταλλειοφόρον κοιλάδα τοῦ Βορρᾶ καί τό Πα—δέ—Καλαί. Δυστυχῶς τά πρῶτα στοιχεῖα τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ ἔχουσι μόνα διαπεράσῃ τόν Ἀτλαντικόν μέχρι τοῦδε, καί, ἐπί τινων μερῶν τοῦ μετώπου, δέν ἔχομεν πλέον, ἀπέναντι ἐχθροῦ ἰσχυρῶς ἐνισχυθέντος, εἰμή εὔθραστον σειράν δεκατευμένων στρατευμάτων. Παρά τήν τελικήν ἀποτυχίαν τῶν δύο πρώτων τούτων ἀποτειρῶν, ὁ Λούδενδορφ, κρίνει τήν ὥραν ἐπίκαιρον πρός τρίτην ἔφοδον.

Ὁ γηραιός θεός φαίνεται μειδιῶν ἀκόμη πρός τούς πιστούς αὐτοῦ καί ὁ χάρτης τοῦ πολέμου ἀπασχολεῖ τάς φαντασιοκοπίας του. Ἡ Αὐτοκρατορία δέν κατέχει τήν Πολωνίαν, τήν Κουρλάνδην, τήν Λιθουανίαν Δέν ἐκτείνει τήν κυριαρχίαν αὐτῆς εἰς Οὐκραίνην, ἐπί τοῦ Δόν, εἰς Καυκασίαν; Δέν εἶναι κυρία τῆς Ρωμουνίας; Ἵνα ἐπισπεύσῃ τά πράγματα, δέν θά πιέσῃ τήν Αὐστρίαν νά ἐκβιάσῃ τήν διάβασιν τοῦ Πιαῦε καί νά ρίψῃ τούς Ἰταλούς εἰς Λομβαρδίαν; Διά τούς Γερμανούς εἶναι ἡ στιγμή τόλμης. Ἀναζητοῦσι σημεῖον ἀσθενές ἐπί τοῦ ἀχανοῦς μετώπου ἡμῶν διακρίνουσιν ἓν σημεῖον ἐπί τῆς Σεμέν—δέ—Δάμ, ὅπου ἡ Γαλλία ἀπό τριῶν ἐτῶν εὗρε μεγαλειτέραν δόξαν ἐν τῷ ἀμαυρῷ ἡρωϊσμῷ τῶν τριχωτῶν αὐτῆς ἢ ἀλλοτε, κατά τάς τελευταίας ἀναλαμπάς τοῦ Ναπολεοντείου δαιμονίου.

Ἀλλ' ἀφοῦ τετρακισχίλια τηλεβόλα, συμπεπυκνωμένα ἐπί βραχυτάτης ἐκτάσεως ἔπνιξαν ἐντός πυκνοῦ σαββάνου ὑπερίτου τά στρατεύματά μας τῆς πρώτης γραμμῆς, αἱ καλλίτεραι γερμανικαί μεραρχίαι ὁρμῶσιν ἀπό τῆς κορυφῆς τῶν ἠρημωμένων ὑψιπέδων, ἅτινα δεσπόζουσι τῆς κοιλάδος τοῦ Αἶν καί ἐπιπίπτουσι καθ' ἡμῶν τρεῖς καθ' ἑνός. Φθάνουσιν εἰς τόν ποταμόν, διαπερῶσιν αὐτόν, συντρίβουσιν ἢ διασκορπίζουσι πάντα ἐν τῇ διαβάσει του, φθάνουσιν εἰς τόν Βέσλ, διαπερῶσιν αὐτόν, καί δέν φαίνονται ὅτι θά κρατηθῶσιν ὑπό οὐδενός ἐν τῇ θριαμβικῇ ταύτῃ ὁρμῇ. Τό σύμπαν ἐκπλήσσεται· ἡ ἀνθρωπότης ἀνησυχεῖ.

Παραμένετε κατά τάς πυρετώδεις ταύτας ἡμέρας κύριοι ὑμῶν αὐτῶν, ὅπως ἦσθε ἐν Λωρραίνῃ, ἐν Καμπανίᾳ, ἐν Φλάνδρᾳ, ἐν Πικαρδίᾳ. Μεταξύ τοῦ Μεγάλου Γενικοῦ Γαλλικοῦ Ἀρχηγείου ὅπερ ἀπαιτεῖ ἀμέσους ἐνισχύσεις ἵνα προκαλύψῃ τήν πρωτεύουσαν, καί τῆς βρεττανικῆς ἀρχηγίας ἥτις φοβεῖται μήπως δέν ἔχῃ εἰς τήν διάθεσιν αὐτῆς, ἐν τῷ Βορρᾷ, ἐπαρκεῖς δυνάμεις, διανέμετε τούς πόρους σας μετά τῆς μοναδικῆς μερίμνης δικαιοσύνης καί κοινῆς ὠφελείας. Μεθυσμένοι ὑπό τῶν ἐπιτυχιῶν αὐτῶν τάς ὁποίας πιστεύουσιν ἀποφασιστικάς ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Χίνδεμβουργ, ὁ Λούδενδορφ, συζητοῦσιν εἰς τά πέριξ τῆς Φῖμ (*Fismes*) καί διατάττουσι τήν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐπιθέσεως. Ἀλλ' ἤδη, χωρίς νά τό ὑποπτεύωσιν ὠργανώσατε τήν ἀντίστασιν.

Βοηθοῦμεναι ὑπό τῶν πρώτων ἀμερικανικῶν μεραρχιῶν αἱ ἀνασυνταχθεῖσαι δυνάμεις ἡμῶν, περιβάλλουσιν τόν ἀχανῆ θῆλακον ὅπου ἔχει ἐμπέσῃ ὁ ἐχθρός. Οἱ Γερμανοί εἰσῆλθον εἰς Σατώ—Τιερύ, κατέλαβον τήν σιδηροδρ. γραμμήν Παρισίων-Σαλών ἠνάγκασαν ἡμᾶς νά ἐπεκτείνωμεν ἀκόμη τάς ἠραιωμένας μονάδας ἡμῶν ἐπί ἑλικώδους γραμμῆς ἥτις ἐπεμηκύνθη κατά πεντήκοντα χιλιόμετρα, δέν ἠνοιξαν ὅμως τό ῥῆγμα διά τοῦ ὁποίου ὑπελόγιζον νά διαβῶσι καί ὅπως εἶχε βαυκαλήσει αὐτούς τό ἀρχηγεῖόν των μέ τήν ἐλπίδα νά περατώσωσι μετ' ὀλίγον τόν πόλεμον ἐν Παρισίοις· ἡ ἀπογοήτευσίς των εἶναι πικρά καί σημειοῦται ἤδη ἡ ἀποθάρρυνσις αὐτῶν, ἅμα ταῖς πρώταις αὐγαῖς τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἀπό μακροῦ τετυφλωμέναις.

Κατανοοῦντες ἐν τέλει, ὅτι ἡ θέσις ἐπί τοῦ Μάρνη θ' ἀποβῇ ταχέως κινδυνώδης, ἐάν μή εὑρύνωσι τήν εἴσοδον τῆς ἀδιεξόδου ὅπου ἀπερισκέπτως ἐπεδίωξαν τήν νίκην, ἐπιτίθενται κατά τοῦ στρατ. Οὐμπέρ (*Humbert*) καί τῆς 3ης γαλλικῆς στρατιᾶς νοτίως τοῦ Μοντδιδιέ, νοτίως τοῦ Νεωαγιών, καί τότε ἐπί τοῦ Οὐάζ τῇ 9 καί 13 Ἰουνίου νέαι μάχαι ἐξάπτονται, καθ' ἣν στιγμήν τό πῦρ ἄρχεται σβεννύμενον μεταξύ Αἶν καί Μάρνη. Καί τώρα ἀκόμη ἀποβάλλομεν ἔδαφος, οὐχί ὅμως καί χωρίς νά ὑπερασπίσωμεν αὐτό δάκτυλον πρός δάκτυλον καί ὑπό τήν γαλήνιον ἐξουσίαν τοῦ στρατηγοῦ Φαϋόλ πάντα αἰφνιδίως ἀποκατέστησαν, ὁ φόν Χουτελρ, ὅστις ἐπίστευεν ὅτι θά κοιμηθῇ ἐντός τοῦ μεγάρου τῆς Κομπιέννης σταματᾷ πνευστιῶν ἐπί τῶν ὀχθῶν τοῦ Μάτζ (*Mats.*)

Μετά τήν σειράν ταύτην τῶν ἀποπειρῶν, αἵτινες παρέσχον εἰς τόν ἐχθρόν πλεονεκτήματα τακτικῆς, χωρίς νά συνεπάγωνται καθ' ἡμῶν ἀποτέλεσμά τι, θά κρίνητε τέλος τήν ἐπελθοῦσαν στιγμήν νά ἐξακοντίσητε τήν ἀνταπόδοσιν, ἣν ὑπεσχέθητε εἰς τά στρατεύματά σας καί τήν ὁποίαν ἡ ἰδιοσυγκρασία ὑμῶν ὅσον καί τό δικαίου ὑμῶν ποθεῖ ἀπό τοσούτου χρόνου; Οὐχί ἀκόμη· μετριάζετε ἀπαξ ἔτι τήν φυσικήν ζέσιν ὑμῶν καί συνιστᾶτε ἠρεμίαν εἰς τά ἀνυπόμονα στρατεύματά σας. Μήπως δέν πρέπει προπαντός νά θραύσωμεν μέχρι τοῦ ἐσχάτου τῶν ἐλατηρίων αὐτῆς τήν ἐπιθετικήν δύναμιν τοῦ ἀντιπάλου; Διατηρεῖ οὗτος ἔτι ἐφεδρείας. Ἂς κατορθώσωμεν νά καταστρέψωμεν αὐτάς. Ἂς φράξωμεν αὐτῷ τήν ὁδόν πρός τό Καλαί καί τόν αἰδηρόδρομον πρός τούς Παρισίους. Ἂς ἐμποδίσωμεν αὐτόν τοῦ νά φθάσῃ εἰς τήν θάλασσαν ἢ νά πλήξῃ τήν Γαλλίαν κατά τῆς κεφαλῆς καί ἂς ἑτοιμασθῶμεν πρῶτον νά δεχθῶμεν τό λυσσαλέον πλῆγμα, ὅπου ἀπεγνωσμένως θά συναθροίσῃ πάσας τάς δυνάμεις του. Ποῦ ὅμως δοκιμάζει νά προσβάλῃ ἡμᾶς ἀπροόπτως; Τοῦτο εἶναι τό μυστικόν τοῦ Λούνδενδορφ καί εἰσθε ὑποχρεωμένος πρῶτον νά ἐπαγρυπνήτε πανταχοῦ ἀπό Νιπόρτ (*Nieuport*) εἰς Δαννεμαρῆ (*Dannemarie*).

Μετ' ὀλίγον, ἐντοῦτοις ἐνδείξεις τινές σύμφωνοι ἄγουσιν ὑμᾶς εἰς τήν σκέψιν ὅτι θά προσβληθῆτε δυτικῶς καί ἀνατολικῶς τῶν Ρήμων (*Reims*) καί τά προμηνυτικά ταῦτα σημεῖα δέν θά σᾶς ἐκπλήξωσι. Ἅπαξ ἔτι ἡ Γερμανία ἀπέβλεψε, καί πιεζομένη ἄλλως ὅπως τελειώσῃ, ὑπό τῶν πρώτων βροντῶν τῆς κοινῆς παρ' αὐτῇ γνώμης, τήν ὑπαρξίαν κολοσσιαίας ἐπιχειρήσεως. Διά ἐπανειλλημμένων βομβαρδισμῶν νομίζει ὅτι συνετάραξε τήν καρδίαν τῶν Παρισίων. Βλέπει ἤδη τά στρατεύματά της παρελαύνοντα πάλιν διά τῶν Ἠλυσίων Πεδίων. Ὀλίγαι ἀκόμη ἑβδομάδες καί ὁ αὐτοκρατορικός στρατός νικηφόρος θά ὑπαγορεύσῃ, ἐπί τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα, τάς Γερμανικάς θελήσεις εἰς τήν παραλελυμένην Γαλλίαν.

Εἰσθε ἕτοιμος. Ἡ ἀγγελλομένη ἐνέργεια εἶναι ἐξ ὅλων ὅσας εἴχετε προΐδει, ἐκείνη ἥτις θά ἐξυπηρετήσῃ ἴσως κάλλιον τά σχέδιά σας. Ἐάν κατορθώσητε νά ἐπικρατήσητε τοῦ ἐχθροῦ ὑμῶν, ἡ θέσις του θά διακινδυνεύσῃ εἴπερ ποτε σοβαρῶς ἐντός τῆς ἀδιεξόδου ὅπου ἐρριψοκινδύνευσεν. Ἐπί τῆς δεξιᾶς του, ἡ 10η στρατιά, διοικουμένη ὑπό τοῦ στρατηγοῦ Μανζέν θά ἐνεδρεύῃ ἐντός τοῦ ῥάθους τοῦ δάσους τῆς Βιλλέρ—Κοττερέ καί θ' ἀναμένῃ σημεῖον σας ἵνα ἐξορμήσῃ.

Κατά τῆς στρατιᾶς τοῦ Γκουρώ παρασκευάζεται, ἀπό Ρήμων μέχρι Ἀργών, ἡ τρομερωτάτη ἔφοδος. Εἴπετε εἰς τόν Πεταίν: Οἱαδήποτε καί ἂν γένηται ἡ σφοδρότης τῆς ὠθήσεως τοῦ ἐχθροῦ, πρέπει νά κρατηθῇ οὗτος ἐκεῖ.» Καί ὁ Πεταίν εἶπεν εἰς τόν Γκουρώ: Ἐάν προσβληθῆτε ἀπό τῆς Πομπέλλ εἰς τό ἔξαρμα τῆς Ταούρ, θά θυσιασθῆτε ὑπέρ τῆς Γαλλίας. Δέν θά ἀναμένητε τούς Γερμανούς εἰς τάς πρώτας θέσεις σας, δέν θά ἀφήσητε ἐκεῖ εἰμή μυδραλλιοβόλους καί στοιχεῖα προκαλύψεως, ἵνα ἐπιβραδύνητε τά κύματα τῆς ἐφόδου καί, ἁμ' ὡς οἱ Γερμανοί, ἀπατώμενοι ὑπό μιᾶς φαινομενικῆς ἐπιτυχίας τήν ὁποίαν ὑμεῖς αὐτοί θά τοῖς παραχωρήσητε, προχωρήσωσι πρός τάς δευτέρας θέσεις ὑμῶν, θ' ἀποκαλύψητε τάς κανονοστοιχίας σας καί θά συντρίψητε τούς ἐπιτιθεμένους ἐντός τῆς παγίδος ὅπου θά τόν προσελκύσητε.»—«Θά γείνῃ κατά τάς ὁδηγίας σας» ἀπεκρίθη ὁ Γκουρώ καί διά τοῦ κυανοῦ ὀφθαλμοῦ του διερωτᾷ ψυχρῶς τόν ὁρίζοντα.

Ἡ ἐθνική ἑορτή ἔχει κρατηθῇ ἐν πανηγυρικῇ τινι προσοχίᾳ. Εἶνε μεσονύκτιον καί δέκα κυλίνδισις βρόντης ἐκρήγνυται καί παρατείνεται ἐπί τέσσαρας ὥρας, ἀπό τοῦ Σατώ Τιερρύ εἰς τάς φάραγγας τῆς Ἀργκών. Κατά τά ἐξημερώματα, τό γερμανικόν πεζικόν ἐξέρχεται τῶν χαρακωμάτων του, εἰσχωρεῖ εἰς τά ἰδικά μας, ὑφίσταται τό πῦρ τῶν μυδραλλιοβόλων, βλέπων τούς ἄνδρας ἡμῶν νά ἀναδιπλώνται μαχόμενοι καί πλήρεις ἐμπιστοσύνης ἐπισπεύδει τήν πορείαν του. Μετ' ὀλίγον ὅμως προσκρούει κατά θέσεων ἐρρωμένως ὑπερασπιζομένων· ἔλη ἡ ζώνη τήν ὁποίαν διατρέχει προσβάλλεται ὑπό τοῦ πυροβολικοῦ μας· τά καλύμματα ὅπου κατεφεύγει εἶναι πλήρη ἀερίων· ἅτινα καθιστῶσιν αὐτά ἀκατοίκητα· αἱ Χωστρίδες (Τάγκς) αἵτινες προηγοῦντο αὐτοῦ συνετρίβησαν εἰς τεμάχια ὑπό τῶν ἐκκρηκτικῶν μηχανημάτων· ἅτινα εἴχομεν τοποθετήσει ἐπί τῆς διαβάσεως αὐτῶν. Ὁ ἐχθρός διστάζει, ταράσσεται καί σταματᾷ, ὡς ὑπό μεδούσης, πρό τοῦ Μαίν—Δέ—Μασσίζ.

(Ἀκολουθεῖ).

IN THE DISTRICT COURT OF NICOSIA

No. 239/1920.

Before:

B. Dickinson Additional. P. D. C.

Between:

Kyriacos Hji Sava of Trachona.

Plaintiff,

And, Vala Rozenshein of Chomlekji, now of unknown residence.

Defendant.

Upon the application of Mr. Kyriakides Advocate for Plaintiff for an order directing in what manner service of the writ of summons in this action shall be considered to be duly effected on the Defendant who is absent from Cyprus and of unknown place of residence. This Court Doth Order that the service of a copy of this order shall be considered to be duly effected (1) by inserting in two consecutive numbers of the Greek news-paper "Kypriacos Philax,, published at Nicesia and circulating in Cyprus, a copy of the writ of summons with a copy of this order (2) By serving a copy of the writ of summons with a copy of this order on the Defendant's last known place of residence (3) by posting similar copies on the Notice-Board of this Court, and further this Court Doth Order that the 26th April 1920 be fixed for hearing of this action, and if the Defendant fails to appear on the date above mentioned any further notices for the purposes of this action shall be posted on the Notice-Board of this Court.

Given and Drawn up the 6th March 1920.

Sgd. B. Dickinson
Additional. P. D. C.

True Copy
P. K. MICHAELIDES
for R. D. Court.

IN THE DISTRICT COURT OF NICOSIA

No. 239/1920.

Between:

Kyriacos Hji Sava of Trahona.

Plaintiff,

And Vala Rozeshein of Chomlekji, now of unknown residence

Defendant.

To Vala Rozenshein of Chomlekji, now of unknown residence.

This is to command you to appear before this Court on the 26th day of April 1920 at 9 o'clock in the forenoon in an action which has been instituted against you by the above named Plaintiff and take notice that if you fail to appear, the Plaintiff may prosecute his action without further notice.

The Plaintiff by his action claims the sum of £47.0.0 due on a bond dated the 26th June 1919 and expiring on the 1st January 1920, interest at 12o/o per annum from the date of the expiration till final payment and the costs of this action.

Issued the 6th day of March 1920.

For the plaintiff
A. KYRIAKIDES
Advocate

True copy
P. K. MICHAELIDES
For R. D. C.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τῆς Κύπρου.

Κατά τάς μέχρι τοῦδε εἰδήσεις τό σχέδιον τῆς Τουρκικῆς εἰρήνης δέν θά εἶναι ἕτοιμον πρό τῆς 31ης Μαρτίου, θά δοθῇ δέ ἐξ ἑβδομάδων προθεσμία εἰς τούς Τούρκους ἀντιπροσώπους πρός ἀποδοχήν τῶν ὅρων αὐτῆς. Τοιουτοτρόπως ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τό Κυπριακόν ζήτημα θά παρουσιασθῇ δέν εἶναι μακράν.

Πιστοί εἰς τό καθῆκον καί τήν ἐντολήν αὐτῶν ἡ Ἐκκλησία καί οἱ Βουλευταί, καί ἑπόμενοι εἰς τάς δηλώσεις, εἰς ἃς προέβησαν καί εἰς τήν Ἀγγλικήν Κυβέρνησιν περί προσωρινῆς διακοπῆς τοῦ ἔργου αὐτῶν καί ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς Λονδῖνον κατά τήν δέουσαν στιγμήν, ἀπεφάσισαν ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τήν Ἀγγλικήν Μητρόπολιν κομισταί τῶν Ἐθνικῶν πόθων καί τῆς θελήσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ὅπως ζήσῃ ἐλεύθερος καί ἡνωμένος μετά τῆς μητρός Ἑλλάδος.

Πρός τοῦτο ἀπεφασίσθη ὅπως περί τήν 20ήν Ἀπριλίου συναντηθῶσιν ἐν Λονδίνῳ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί οἱ ἐκ τῶν Βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι τοῦ σώματος. Ἡ Α. Μακαριότης ἀναχωρεῖ ἐπί τούτῳ σήμερον οἱ δέ βουλευταί κατά τήν εὐοιώνιστον ἡμέραν τῆς 25ης Μαρτίου.

Συμπατριῶται,

Ἀπερχόμενοι εἰς Ἀγγλίαν θά δηλώσωμεν ἐν πλήρει συναισθήσει τῶν ἡμετέρων δικαίων ὅτι ὁ Κυπριακός λαός πρός οὐδέν ἄλλο καθεστώς δύναται νά διαλλαγῇ πλήν τῆς μετά τῆς Ἑλλάδος ἑνώσεως καί ὅτι οἱαδήποτε διάφορος λύσις τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος ἀντίθετος πρός τήν θέλησιν ἡμῶν ταύτην καί τό δίκαιον θά ἐσήμαινε διά τήν πατρίδα ἡμῶν περίοδον νέων συμφορῶν. Ἀλλ' ἐπανερχόμενοι εἰς Λονδῖνον φέρομεν μεθ' ἡμῶν ἀκράδαντον τήν πεποίθησιν, ὅτι ἡ φιλελευθέρα Πρωτεῖτις θά θελήσῃ συμφώνως πρός τάς ἐνδόξους ἱστορικάς αὐτῆς παραδόσεις νά καταδείξῃ ὅτι αἱ μεγάλαι πολιτικαί ἰσχαί περί δικαίου τῶν Ἐθνῶν δέν ἦσαν λέξεις κεναί καί ὅτι ἡ δικαιοσύνη, ἥτις ἀπετέλεσε τόν ἀκρογωνιαῖον λίθον τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Ἀγγλικοῦ Κράτους δέν θά παροραθῇ προκειμένου περί νήσου, ἧς ἡ ἱστορία καί αἱ παραδόσεις, ἡ Ἐθνική συνείδησις, ἡ θέλησις, τά πάντα βοῶσιν ὅτι εἶναι Ἑλληνικά.

Ἐν ταύτῃ τῇ πεποιθήσει μεταβαίνομεν καί πάλιν εἰς Ἀγγλίαν καί εὐχόμεθα εἰς τόν Παντοδύναμον Θεόν ἐπανερχόμενοι νά χαιρετίσωμεν ὑμᾶς ἐλεύθεροί ἐλευθέρους.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 4)17 Μαρτίου 1920.

† Ὁ Κύπρου Κύριλλος
Φ. Ζαννέτος
Νικ. Κλ. Λανίτης
Λούης Ε. Λουΐζου
Γ. Ἐμφιετζῆς
Ν. Νικολαΐδης
Δ. Σεβέρης
Εὐγ. Ζήνων
Ν. Πασχάλης.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΚΥΠΡΟΣ-ΡΟΔΟΣ

Ὁ ἐν Λονδίνῳ παραμένων ἡμέτερος βουλευτής κ. Θ. Θεοδότου ἐτηλεγράφησε πρός τόν βουλευτήν κ. Δ. Σεβέρην ὑπό ἡμερομηνίαν 8)21 Μαρτίου τά ἑξῆς:

«Θετικῶς βεβαιοῦται ὅτι ὁ ὅρος τῆς παραχωρήσεως τῆς Ρόδου δέν ἔχει σχέσιν πρός τό Κυπριακόν ζήτημα».

Τό τηλεγράφημα ὡς ἔχει, εἶναι αἰνιγματῶδες καί ποικιλοτρόπως σχολιάζεται, φαίνεται ὅμως ὅτι σημαίνει ὅτι ἡ παραχώρησις τῆς Ρόδου θά γένηται εἰς τήν Ἑλλάδα ἀσχέτως πρός τήν τύχην τῆς Κύπρου.

Οἱ ἡμέτεροι ἀναφωνᾶται θά ἴδωσιν εἰς τό τέλος τοῦ ἐν ἄλλῃ σελίδι ἄρθρου τοῦ παρόντος φύλλου ὑπό τήν ἐπιγραφήν **«Εὐρώπη καί Ἀσία»** ὅτι ὁ κ. Τζιολίττη πρωθυπουργός ἐδήλωσε τῷ 1912 ὅτι ἡ «Ἰταλία δέν προτίθεται νά κρατήσῃ χώρας ἀνηκούσας εἰς τήν Ἑλληνικήν ἐθνότητα», καί ὁ τότε ἄγγλος ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν Λόρδος Γκρέϋ διεκήρυξεν ὅτι «ἡ Μ. Βρεττανία δέν ἐπιθυμεῖ νά ἴδῃ κατεχομένας μονίμως τάς Δωδεκανήσους ὑπό οἱασδήποτε Μ. Δυνάμεως».

Αἱ δηλώσεις αὗται ἐνισχύθησαν μεγάλως ὑπό τῆς ἐκβάσεως τοῦ μεγάλου πολέμου καί ἡ Δωδεκάνησος εἶναι ἀδύνατον νά παραμείνῃ ὑπό τήν κατοχήν τῆς Ἰταλίας.

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩι

Τῇ π. Τριτῃ ἐγένοντο πρός τόν κ. Διοικητήν Λευκωσίας αἱ προτάσεις ὑποψηφίων Δημοτ. Συμβούλων διά τήν προσεχῆ τριετίαν προϋτάθησαν δέ ἐν Λευκωσίᾳ διά τάς 7 Ἑλληνικάς ἕδρας, ἑπτά μέν ἐν συνδυασμῷ μετά τοῦ κ. Α. Διασίδου, τέσσαρες, δέ κατά τοῦ τελευταίου τούτου, ὡς ὑπαιτίου τῆς θλιβερᾶς καταστάσεως τῆς Λευκωσίας, καί δύο ἕτεροι κατά μόνας. Ἡ ψηφοφορία ὡρίσθη διά τήν χθές Τριτην ἐν τῷ ἀστυνομικῷ στρατῶνι κατά τό ἀνοιγμα Πάφου.

Διά τάς 5 ὀθωμ. ἕδρας προϋτάθησαν 5 ὑποψήφιοι, καί συνεπῶς δέν θά γένηται δι' αὐτούς ψηφοφορία.

Ἐν Λάρνακι δύο Ἑλληνικοί συνδυασμοί ὑπό τόν κ. Φ. Ζαννέτον καί τόν κ. Μ. Γ.Νικολαΐδην ἀμφισβητοῦσι τήν δημοτ. ἀρχήν.

Ἐν Λεμεσῷ προϋτάθησαν ἐν ὅλῳ 17 Ἕλληνες ὑποψήφιοι οἱ μέν ὑπέρ τοῦ βουλευτοῦ κ. Ν. Κλ. Λανίτου οἱ δέ ὑπέρ τοῦ κ. Ἀλ. Ζήνωνος ὡς Δημάρχων. Ἐπειδή ὅμως αἱ προτάσεις πάντων τῶν ὑποψηφίων δέν ἔφερον τήν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τούτων, κατά τροποποίησιν τῷ 1917 τοῦ σχετ. νόμου, αἱ προτάσεις ἠκυρώθησαν καί νέα ἐδόθη προθεσμία πρός ὑποβολήν νέων προτάσεων.

Ἐν Κυρηνείᾳ προϋτάθησαν δύο συνδυασμοί, ἐπειδή ὅμως ὁ ἕτερος τούτων δέν εἶχεν ὑπογράψει ἰδιοχείρως τάς προτάσεις ἀπεκλείσθη καί ἀνεκηρύχθησαν δημοτ. σύμβουλοι οἱ ὑπέρ τοῦ κ. Χαρ. Δ Δημητριάδου ὑποψήφιοι.

Ἐν Λαπήθῳ προϋτάθησαν δύο ὡσαύτως συνδυασμοί ὑπό τοῦ τέως Δημάρχου κ. Ν. Πύργου καί τοῦ κ. Χαρίτωνος Ἀθανάση· ἀνεκηρύχθησαν δημοτ. σύμβουλοι οἱ τοῦ δευτέρου, ἐπειδή οἱ τοῦ πρώτου δέν εἶχον ὑπογράψῃ ἰδιοχείρως τάς προτάσεις αὐτῶν.

Ἐν Καραβᾷ προϋτάθησαν ὅσοι ὑπό τοῦ νόμου ὁρίζονται, καί ἐπειδή αἱ προτάσεις των δέν ὑπεγράφησαν ἰδιοχείρως, παρεχωρήθη προθεσμία πρός νέας προτάσεις.

Ἐν Βαρωσίοις—Ἀμμοχώστῳ προϋτάθησαν ὑπέρ τοῦ κ. Γ. Σ. Ἐμφιετζῆ ὑποψήφιοι ὑπεράριθμοι κατά ἕνα, πιστεύεται ὅτι θά ἀποσυρθῇ εἷς τούτων καί θά ἀνακηρυχθῇ τό δημοτ. Συμβούλιον ἄνευ ψηφοφορίας.

Ἐν Πάφῳ μετά συμφωνίαν συμβιβαστικήν ὅπως προταθῶσιν ὅσοι ὑπό τοῦ νόμου ὁρίζονται ὑποψήφιοι μετά Δημάρχου τοῦ κ. Ν. Ι. Νικολαΐδου, προϋτάθησαν καί ἄλλοι τοιοῦτοι, καί ἡ ἐκλογή θά γένηται διά ψηφοφορίας.

ΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

ΝΙΚΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΙΚΗ ΗΘΙΚΗ

Χθές Τρίτην διεξήχθησαν ἐν Λευκωσίᾳ αἱ προκηρυχθεῖσαι δημοτικαί ἐκλογαί, καθ' ἃς ἐπρόκειτο νά ἐκφέρῃ τήν γνώμην αὐτῆς ἡ πόλις καί τήν καταδίκην τῆς μακροχρονίου δημοτ. κακοδιοικήσεως, ἣν γνωρίζουσιν οἱ νησιῶται πάντες ὅσοι καί ἄπαξ ἐπεσκέφθησαν αὐτήν.

Ὑπέρ τοῦ δημοτ. καθεστῶτος ἀτυχῶς ἐτάχθησαν οἱ ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν κ. κ. Α. Θεοδότου, ἰατρός καί πρώην βουλευτής, Κ Σ. Λοϊζίδης, μέγας κοινοτικός εὐεργέτης, Ἀριστόδ. Φοινιεύς, ἰατρός, Α. Χ. Ταβερνάρης, Εὐάγγ. Ι. Εὐαγγελίδης καί Μ Σκουφαρίδης ἔμποροι ὑπό τήν ἡγεσίαν, ὡς ἐδηλώθη διά δημοσιεύσεως τοῦ Δημάρχου κ. Α. Διασίδου.

Οἱ κ. κ. Ν. Καταλάνος, Μαθηματικός, Εὐάλ. Γλυκύς, ἰατρός, καί Γ. Νικολαΐδης καί Θ. Ν. Τουφεξῆς, ἔμποροι, ἐξέθηκαν κάλπας ἐν συνδυασμῷ ἵνα παράσχωσι τήν εὐκαιρίαν εἰς τήν δικαίως δυσανασχετοῦσαν πόλιν κατά τῆς δημοτικῆς κακοδιοικήσεως νά ἐκλέξῃ τάς δημοτ. ἀρχάς διά τῆς ψήφου αὐτῆς καί οὐχί διά συμβιβασμοῦ καί συνεννοήσεως εὐαρίθμων προσώπων, ὡς ἐγένετο ἐπί τρεῖς ἤδη διαδοχικάς περιόδους.

Κάλπην ἰδιαιτέραν ἐξέθηκεν ὁ κ. Ν. Δέρβης ἰατρός.

Ὡς φαίνεται ἀνωτέρω, αἱ ἐκλογαί οὐδένα ἔφερον χαρακτῆρα κομματικόν, διότι τά ἰσχυρά καί μεγάλα στηρίγματα τοῦ κ. Δημάρχου ἀνήκουν εἰς τήν μερίδα ἐκείνην ἥτις ἐπί μακράν σειράν ἐτῶν κατεπολέμησε τήν δλην πολιτείαν αὐτοῦ καί ὡς βουλευτοῦ καί δημάρχου, οὐδέ πρός κατοχήν τῶν δημοτ. ἀρχῶν ὑπό τοῦ ἀντιθέτου συνδυασμοῦ ὅστις εἰς οὐδεμίαν ἠννόει νά περιέλθῃ ἀντίθεσιν πρός τά μᾶλλον προέχοντα μέλη ἐκείνου.

Παρά τήν ἄγαν μειονεκτικήν θέσιν τοῦ δευτέρου τούτου, δέν ἐδίστασαν οἱ ἀποτελέσαντες αὐτόν νά ἐμπιστευθῶσι τάς κάλπας των εἰς τήν ἐλευθέραν καί ἀνεπηρέαστον καί φιλόπολιν ψῆφον ἁπάντων τῶν συμπολιτῶν, καί τοῦτο χωρίς τῆς προνοίας περί τῆς ἐγκαίρου ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων

Ὑπό τοιαύτας συνθήκας διεξήχθη χθές ἡ ψηφοφορία ἐν τῷ ἀστυνομικῷ στρατῶνι κατά τήν Πύλην Πάφου, ὅπου οἱ τοῦ πρώτου συνδυασμοῦ ἐφέροντο ἐφ' ἁμαξῶν καί αὐτοκινήτων καί οἱ τοῦ ἑτέρου προσήρχοντο πεζοί διά τῶν γεμουσῶν βορβόρου καί πηλοῦ ὁδῶν.

Ἡ ψηφοφορία διεξήχθη ἐν πλήρει τάξει καί εὐκοσμίᾳ, προσῆλθον δέ εἰς τάς κάλπας 1232 ψηφοφόροι ἔκ τε τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος καί τῶν ἄλλων μή μωαμεθανικῶν παροικιῶν, διήρκεσε δέ μέχρι τῆς 6 μ. μ. ὅτε, οὐδενός ὑπάρχοντος ψηφοφόρου, αἱ κάλπαι ἐκλείσθησαν καί ἐγένετο ἀμέσως μετά τοῦτο ἡ διαλογή

οἵτινες δὲν συγχωροῦσι τὴν ἐθνικὴν ἐν Κύπρῳ δρᾶσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν.

Ἡ ἠθικὴ δὲ νίκη ἀνήκει εἰς τὴν μειονοψηφίαν, ἥτις ἀπατελεῖ μίαν φάλαγγα συμπαγῆ 550 — 570 ψήφων ἥτις χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ὑποτιμᾷ τὰ προέχοντα καὶ φίλα μέλη τοῦ ἀντιθέτου συνδυασμοῦ, ἀπεῖδε μόνον εἰς τὴν ἄρσιν τῆς δημοτ. κακοδιοικήσεως καὶ παρέμεινεν ἀνεπηρέαστος ἀπό τε τοῦ ὄγκου καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ πρώτου συνδυασμοῦ. Οἱ 570 οὗτοι ψηφοφόροι τοιαύτην ὑπομείναντες δοκιμασίαν ἀποτελοῦσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι ἰσχυρότατον πυρῆνα περὶ τὸν ὁποῖον θὰ συγκεντρώνται ἑκάστοτε τὰ ἀνεξάρτητα καὶ ὑγιέστερα στοιχεῖα ἐν αὐτῇ—μακρὰν πάσης ἀναμείξεως στοιχείων ἀλλοεθνῶν—καὶ θὰ ρυθμίζωσι τὴν πορείαν τῶν κοινοτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Ἐὰν ἡ ἀριθμητικὴ νίκη τῆς πλειονοψηφίας εἶναι τελεία, τελεία ὡσαύτως εἶναι καὶ ἡ ἠθικὴ νίκη τῆς μειονοψηφίας, ἥτις ἠδυνήθη νὰ ἐξαρθῇ εἰς πολὺ ὑψηλὸν βαθμὸν πολιτικῆς ὡριμότητος καὶ εἰς φρόνημα ἀνεξάρτητον καὶ ἀνεπηρέαστον περὶ τὴν ἄσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων αὐτῆς. μέγα δὲ εὐτύχημα θὰ εἶναι ἡ ἐπέκτασις τῆς εὐεργετικῆς ταύτης ἐπιδράσεως ἐπὶ τὴν ἡμετέραν κοινότητα ὅλην.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ ΠΑΦΙΟΥ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πάφου ὅτι Ὁ Ὁμιλος νέων ἐρασιτεχνῶν θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἡμετέραν πόλιν καὶ θὰ παραστήσῃ ἀπὸ σκηνῆς κατὰ τὰς ἑσπέρας 6)19 καὶ 7)20 ἐπιόντος μηνὸς Ἀπριλίου «Παφιακὴν Ἐπιθεώρησιν» ποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Σ. Μαρκίδου, σπουδαστοῦ πολλὴν σχοῦσαν τὴν ἐπιτυχίαν ἐν Πάφῳ.

Τὸ καθαρὸν προϊὸν τῶν εἰσπράξεων θὰ διατεθῇ πρὸς ἀγορὰν ὀργάνων φυσικῆς καὶ χημείας διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια ἐν Κτήματι.

Ἡ πολλαχῶς ἤδη ἀποδεδειγμένη φιλόμουσος γενναιοδωρία τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐγγυᾶται πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς λίαν εὐπροσδέκτου ἐπισκέψεως τοῦ καλλίστου ἐρασιτεχνικοῦ ὁμίλου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΟΜΒΡΗΣΙΣ

Κατὰ τὴν 5 Φεβρουαρίου (ν. ἡ.) ἡ ὄμβρησις ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς Νήσου ἐγένετο ὡς ἑξῆς:

Λευκωσία 2.42, Λάρναξ 3.68, Λεμεσὸς 4.12, Ἀμμόχωστος 1.89, Πάφος 4.23, Κυρήνεια 6.19.

Ἀνὰ τὴν Νῆσον ὅλην κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἡ ὄμβρησις ἐποίκιλεν ὡς ἀπὸ 0,75 ἐν τῷ λιμένι Ἀμμοχώστου εἰς 19.70 ἐν Χαλεύγασῃ ἐπὶ τῆς ὀροστοιχίας Κυρηνείας.

Λυνθροδόντα 6.19, Κύκκος 5.89, Κάτω Δίκωμον 4.90, Περιστερῶνα (Μόρφου), 3.85, Μόρφου 2.83, Παραλίμνη 1.90.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ὁ κ. *Edwin Edginton* διωρίσθη Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων ἀπὸ 1)14 Μαρτίου 1920.

Ὁ κ. Οὔ. Φράνσης, κυβερνητικὸς χημικὸς διωρίσθη προσωρινὸς ὑποδιευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Λαβόντος ἄδειαν τριμήνου τοῦ κ. Γ. Κ. Ἠλιάδου, διοικητοῦ Λευκωσίας, διωρίσθη ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὁ Ἀρχιαστυνόμος κ. Κάλαγαρ ὁ αὐτὸς καὶ ὡς προσωρινὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῷ Εὐκάρ. Ὁ Διοικητὴς Λεμεσοῦ κ. Πόλτων διωρίσθη προσωρινὸς διοικητὴς Λάρνακος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο «ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ» ἕνεκα κατεπειγουσῶν ἄλλων τυπογραφικῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἐκδίδεται σήμερον ἀργὰ ἀντὶ τῆς χθὲς Τρίτης.

◆ ◆ ◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Πέμπτῃ ἠρραβωνίσθησαν ἐν εὐρεῖ κύκλῳ συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἀλφρέδου Χ. Γαβριήλ, διευθυντοῦ τοῦ ἄγαν εὐφήμως γνωστοῦ μεγάλου ὑποδηματοποιείου καὶ τῆς καλλίστης καὶ μεμορφωμένης δεσποινίδος Ζωῆς Γ. Σταυρινάκη.

◆ ◆ ◆

Ο ΚΑΙΡΟΣ διατελέσας ἐν τῇ συνήθει κατὰ τῆς ἰσημερίας διαταραχῇ ἀπὸ τῆς π. Κυριακῆς ἐγένετο βροχερός, καὶ νέαι πίπτουσι βροχαὶ εὐεργετικαὶ διὰ τὴν γεωργίαν. Ὁ κρίσιμος διὰ τὴν γεωργίαν μὴν ἐγένετο ἐφετος εὐνοϊκώτατος καὶ προμηνύει δαψιλῆ εὐφορίαν

◆ ◆ ◆

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ ἡ διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀξιοτ. κυρίας Γκικίγκας Εὐ. Δραγομάνου καὶ τῆς Δεσποινίδος Λουκίας Μ. Εὐθυμιάδου, ἧς μετέσχον μουσοτραφεῖς καὶ μεμορφωμέναι δεσποινίδες ἐγκρίτων παρ' ἡμῖν οἰκογενειῶν διεξήχθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὴν ἑσπέραν τοῦ π. Σαββάτου ἐν τῷ θεάτρῳ Παπαδοπούλου ὅπερ ἦτο κατάμεστον κόσμου φιλομούσου καὶ ἐκλεκτοῦ. Τὸ προϊὸν τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς πόλεως.

◆ ◆ ◆

ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ εἰς τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χ. Ἰωαννίδου διηγόρου ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν ἀργὰ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χ" Παύλου, διηγόρου, θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

Πεποιθότες ἐπὶ τὴν ὀρθοφροσύνην καὶ τὴν ὑγιᾶ ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων ὑμῶν ὡς πολιτῶν, δὲν ἐδιστάσαμεν ν' ἀποδεχθῶμεν μὴν πρηταθεῖσαν ὑποψηφιότητα ἡμῶν, παρὰ τὸν ὄγκον καὶ τὴν ὑπερτέραν δύναμιν καὶ τὴν ὑπεροχὴν ὅλων τῶν μέσων τοῦ ἑτέρου συνδυασμοῦ, ἵνα παράσχωμεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν νὰ ἐκλέξῃ διὰ τῆς τιμίας ψήφου αὐτῆς τὰς δημοτ. ἀρχὰς καταδικάζουσα τὴν μακροχρόνιον δημοτ. κακοδιοίκησιν κατοπτριζομένην ἐν τῇ ἀξιοθρηνήτῳ καταστάσει τῆς πόλεως ὅλης.

Ἡ μεγάλη πλειονότης ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς δημοτ. ταύτης διοικήσεως, ἥτις ἀσφαλῶς, ὡς ἐν τόσῳ μακρῷ παρελθόντι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ συνεχίσῃ τὴν παροῦσαν κατάστασιν, ἡ μειονοψηφία δὲ θὰ δικαιοῦται νὰ ἀρνῆται πᾶσαν ἐπὶ ταύτῃ εὐθύνην καὶ ἐνισχύεται ἐν τῷ ἀγῶνι αὐτῆς ὑπὸ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἔπραξε τὸ καθῆκον αὐτῆς ἐλευθέρα, ἀνεπηρέαστος καὶ ἀπτόητος.

Ἄνευ οὐδεμιᾶς μνησικακίας πρὸς τὴν πλειονότητα, εὐχόμεθα αὐτῇ νὰ μὴ μεταμεληθῇ ἐπὶ τῇ παρατάσει τῆς ἀπὸ μακροῦ χρόνου δημοτ. διοικήσεως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου. Ἐκφράζομεν τὰς ὁλοψύχους εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὴν τιμήσασαν ἡμᾶς μειονότητα καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπιδειχθείσῃ ἄκρᾳ πολιτικῇ ὡριμότητι, μεθ' ἧς ἤσκησεν αὐτὴ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων, εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον μακρὰν παντὸς ἐπηρεασμοῦ.

Εὐτυχεῖς αἱ κοινωνίαι ἐκεῖναι αἱ ἐκ τοιούτων συγκροτημέναι πολιτῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 11)24 Μαρτίου 1920.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΣ
ΕΥ. ΓΛΥΚΥΣ
Γ. Ν. ΚΟΛΑΪΔΗΣ
Θ. Ν. ΤΟΥΦΕΞΗΣ

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἐγκύρως ἐξουσιοδοτήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὅτι τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» τῷ π. Σαββάτῳ ὅτι ὁ κ. Ε. Εὐαγγελίδης ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν ὅπως αὐξηθῇ ὑπὸ τῶν κληρονόμων ἡ δωρεὰ τοῦ ἀειμνήστου Χρυσάνθου Ι. Εὐαγγελίδου ἀπὸ 700 εἰς 1000 λίρας πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Χρυσανθείου Νηπιαγωγείου εἶναι ἀνάληθες καὶ ἀνυπόστατον.

Ἀλλ' οὔτε ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία ἔσχεν ἀφορμὴν ἔτι ν' ἀσχοληθῇ εἰς ζήτημα περὶ τοιούτου Νηπιαγωγείου καθ'ὅτι οὐδεμίαν ἔσχεν ἔτι ἐγκυρον πληροφορίαν παρὰ τῶν δικαιούχων περὶ κληροδοτήματος τοιούτου.

Κατὰ τὴν ἐσχάτως γενομένην συνέλευσιν τῶν κληρονόμων πρὸς συγχώνευσιν τῶν δύο κληροδοτημάτων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Νηπίων καὶ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως εἰς £ 1000 πρὸς ἀνέγερσιν Χρυσανθείου Νηπιαγωγείου ὁ κ. Εὐάγγελος Ι. Εὐαγγελίδης ἐν παρίστατο διότι ἀπουσίαζεν εἰς Κυρήνειαν.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

"ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ„

Λίαν προσεχῶς ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐν Λεμεσῷ καθηγητοῦ καὶ ἱεροκήρυκος κ. **Χρ. Οἰκονομίδου** ὠφελιμώτατον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον

«ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ».

Τὸ ἔργον γραμμένον εἰς γλῶσσαν ἁπλῆν καὶ ἀναλελυμένην θὰ καταστῇ ἀναγκαιότατον ἐφόδιον διὰ τοὺς ἱερεῖς, τοὺς διδασκάλους, τοὺς μαθητάς, καὶ σπουδαιότατον βοήθημα διὰ τοὺς μέλλοντας ν' ἀναλάβωσι τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου ὡρίσθη εἰς 5 σελλίνια.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας μου, οἵτινες μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς λευκῆς των ψήφου ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς ζωηρὰς μου εὐχαριστίας. Ἐπίσης εὐχαριστῶ καὶ ὅσους δι' οἱανδήποτε λόγον μὲ κατεψήφισαν.

Παρακαλῶ δὲ πάντας νὰ δεχθῶσι τὴν διαβεβαίωσίν μου, ὅτι θέλω προσφέρῃ τὴν κατὰ δύναμιν συνεργασίαν μου πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀγαπητῆς μας πόλεως.

Διατελῶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης

Κ. Σ. ΛΟΪΖΙΔΗΣ

* *

Ἡ ἐπιτροπεία τῆς Φιλαρμονικῆς ἀπαραίτητον αὐτῆς θεωρεῖ καθῆκον, ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς πάντα μὲν τὰ πρόσωπα τὰ ὁπωσδήποτε συντελέσαντα εἰς τὴν διοργάνωσιν τῆς συναυλίας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὴν Καν Γκιγκικαν Ε. Δραγομάνου, καὶ Δδκ Λουκίαν Κ. Εὐθυμιάδου, τῇ φροντίδι τῶν ὁποίων διωργανώθη ἡ συναυλία αὕτη.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ

ΚΑΡΟΥΑΝΑ ΥΙΩΝ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἐκδίδονται εἰσιτήρια διὰ Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν αἱ β' καὶ γ' θέσεις μετὰ τροφῆς εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Ἐπίσης λαμβάνεται φροντὶς δι' εὕρεσιν ἐργασίας τῶν μετανατῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Ἔκτακτοι εὐκολίαι δι' αἰτήσεις Ἀγγλικῆς ὑπηκοότητος, ἐκδόσεις καὶ ἐπικυρώσεις τῶν διαβατηρίων ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Παρακαταθήκη Καφέδων Ριο καὶ Δερμάτων διὰ σόλες, τιμὴ καὶ ποιότητες ἀσυναγώνιστοι.

Μᾶς ἐφορτώθησαν ἐπὶ τοῦ ἄτμοπλοίου *Aquitaine* κατ' εὐθείαν ἐκ Ριο: 250 σάκκοι καφέδων δι' Ἀμμόχωστον, 125 διὰ Λάρνακα καὶ 125 διὰ Λεμησσὸν οὓς διαθέτομεν πρὸς πώλησιν. Ζάχαρις Ἰάβας λευκὴ κρυσταλλικὴ ξηρά, φόρτωσις ἐξ Ἰάβας Μάρτιον—Ἀπρίλιον. Δεχόμεθα παραγγελίας εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

Πρὸς πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς κ. κ. Καρουάνα Υἱοὺς Λευκωσίαν.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τῇ π. Τετάρτῃ, 4)17 Μαρτίου, καὶ ὥρᾳ 7 π. μ. ἀπεβιβάσθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἰσχυρὰ ἀγήματα Συμμαχικά, ἐν οἷς καὶ Ἑλληνικὰ τοιαῦτα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν προϋπαρχόντων καὶ κατενεμήθησαν ἀμέσως εἰς τὰς ὡρισμένας δι' ἕκαστον θέσεις, ἐνισχύθη δὲ καὶ ὁ Συμμαχικὸς πολεμικὸς στόλος ἐν τῷ Κερατίῳ ἐν ᾧ καταλέγονται καὶ τὸ ἑλληνικὸν καταδρομικὸν «Κιλκὶς» μετὰ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Θύελλα».

Οἱ Σύμμαχοι ἀπεδέξαντο τὴν προσφορὰν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐν ἀνάγκῃ ὁ ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐνεργήσῃ κατὰ τῶν ὑπὸ τὸν Μουσταφᾶ Κεμὰλ στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον λαμβάνει πάντα τὰ προληπτικὰ μέτρα κατὰ τῶν Τούρκων πρὸς ἀποτροπὴν παραχῶν ὑπὸ τούτων καὶ σφαγῶν κατὰ τῶν ἐν Τουρκίᾳ χριστιανῶν καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης εἰρήνης πρὸς τὴν Τουρκίαν, τὴν ὁποίαν, κατὰ πᾶσαν πιθανότατα δὲν θὰ ὑπάρξῃ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία ὅπως ὑπογράψῃ αὐτήν, ὑπογράφουσα τὴν ὁριστικὴν διάλυσιν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἐντούτοις αἱ διαφωνίαι καὶ ἀντιθέσεις τῶν Συμμάχων ἐν τῷ Τουρκικῷ ζητήματι παρέσχον καὶ παρέχουσιν εὐκαιρίας πρὸς διατήρησιν τῆς Τουρκικῆς Τουρκίας μετὰ τῆς Κων)πόλεως, ἐὰν σωφρονήσωσιν οἱ ἰθύνοντες τὰ κατ' αὐτὴν καὶ ἀποδεχθῶσι μετ' ἐγκαρτερήσεως τὰς συνεπείας τῆς ὁλεθρίας διὰ τὴν Τουρκίαν πολιτείας τῶν Νεοτούρκων.

Ἐάν, ὅμως, ἐξακολουθήσωσι τυφλώττοντες πρὸς τὴν ἀδήριτον ἀνάγκην τῶν πραγμάτων καὶ τῶν περιστάσεων καὶ ἐπιχειρήσωσιν ἀπονενοημένα κινήματα, εἰς μὲν τὸν ἕλληνα στρατὸν θὰ παράσχωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ δώσῃ τὸ τελευταῖον κατὰ τῆς Τουρκίας θανάσιμον πλῆγμα, τοὺς Συμμάχους δὲ θὰ περιαγάγωσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξαλείψωσιν ἀπὸ τοῦ γάρτου καὶ τὸ ἔσχατον λείψανον τῆς Ὀθωμαν. Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Μουσουλμανικὴ ἀλληλεγγύη ἐν τῷ Τουρκικῷ ζητήματι.

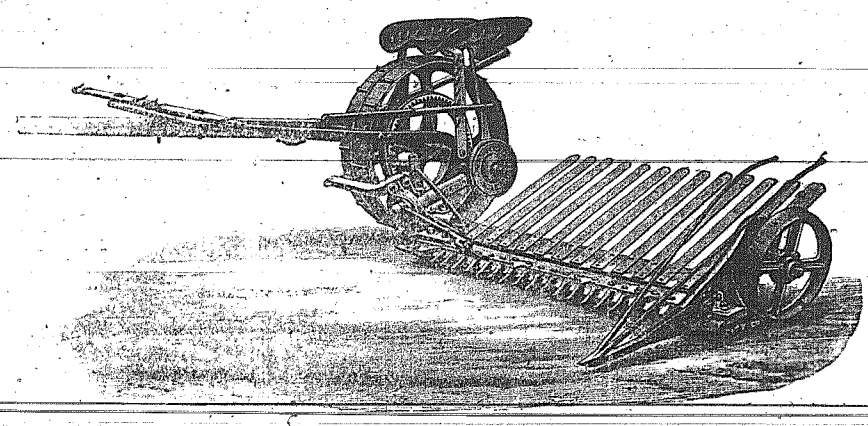
Ὁ Ρέουτερ διεβίβασε τηλεγραφικῶς τὰ ἑπόμενα, ἐμφαίνοντα τὴν μουσουλμανικὴν ἀλληλεγγύην ἐν τῷ Τουρκικῷ ζητήματι, τείνουσαν ὅπως προφυλάξῃ τὴν Τουρκίαν κατὰ τῶν ὁλεθρίων δι' αὐτὴν συνεπειῶν ἀπὸ τῆς ἥττης αὐτῆς ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ.

Λονδῖνον 8)21. Ἀντιπροσωπεία τῆς ἐν Καλκούτῃ συνδιασκέψεως τοῦ Χιλαφὰτ ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐζήτησεν ἀποκατάστασιν τοῦ ἰδαφικοῦ καθεστῶτος ἐν Τουρκίᾳ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀνενοχλήτου παρουσίας τοῦ Σουλτάνου ὡς Καλίφου ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς ἐπίσης ἐζήτησεν οὐδέμια νὰ γένηται μετοβίβασις ἐξουσίας ἐπὶ μουσουλμανικῶν ἱερῶν τόπων· ἡ ἀντιπροσωπεία ἐτόνισε τὸ εὐκταῖον τῆς περιθάλψεως τῆς φιλίας τῶν Ἰνδῶν Μουσουλμάνων. Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ ἀπαντῶν ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας κήρυξιν πολέμου κατὰ τῆς Μ. Βρετ. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ φρικωδεστέρου ἀγῶνος τῆς Ἱστορίας ἐξ οὗ καὶ ὁ πόλεμος παρετάθη ἐπὶ δύο ἔτη· δὲν προτιθέμεθα εἶπε νὰ ἐγκαταλείψωμεν, πρεσβεύοντες περὶ μουσουλμανικῶν χωρῶν ὡ ἡ Τουρκία, τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἀνοικτιρμόνως ἐφηρμόσαμεν εἰς τὰς χριστιανικὰς χώρας τῆς Γερμανίας καὶ Αὐστρίας· ἡ αὐτὴ ἀνεξαρτησία θὰ δοθῇ εἰς τοὺς μωαμεθανοὺς ὡς καὶ εἰς τοὺς χριστιανούς· αἱ ἀρχαὶ τῆς αὐτοκαθορίσεως θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τοὺς μὴ τουρκικοὺς λαοὺς εἰ τινες μέχρι τοῦδε διετέλουν ὑπὸ τὴν τουρκικὴν διοίκησιν. Πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πολιτισμοῦ οἱ Σύμμαχοι εἶνε ὑπόχρεοι νὰ ἐξασκῶσιν ἔλεγχον ἐπὶ τῆς Ἀρμενίας ἵνα οἱ Τοῦρκοι μὴ ὑπῆρξαν ἀνίκανοι νὰ προστατεύσωσι τοὺς ἰδίους των ὑπηκόους οἵτινες ἐσφάζοντο χονδρικῶς. Ἐν τέλει ἐτόνισεν ὅτι ἡ γνώμη τῶν Ἰνδῶν Μουσουλμάνων θὰ μελετηθῇ εὐρέως ἐν τῇ διευθετήσει τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος.»

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Τουρκία συνῆψεν ἐπιθετικὴν καὶ ἀμυντικὴν συμμαχίαν μετὰ τῆς Δημοκρατίας Ἀζερμπαϊζάν.

ΘΕΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ "Η ΑΛΒΙΩΝ"

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

Γνωστοποιοῦμεν εἰς τὸν γεωργικὸν κόσμον τῆς Κύπρου ὅτι δεχόμεθα παραγγελίας διὰ θεριστικὰς μηχανὰς τοῦ τύπου «ΑΛΒΙΩΝ» αἱ ὁποῖαι ἔχουσιν εἰσαχθῇ εἰς Κύπρον ὑπὸ τοῦ κ. Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ καὶ ἔχουν μεγάλην ἐπιτυχίαν, ὥστε νὰ εἶναι περιζήτητοι εἰς Μεσαορίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον.

Θὰ φθάσῃ ὡρισμένος μόνον ἀριθμὸς τῶν θεριστικῶν τούτων μηχανῶν πρὸ τοῦ θέρους καὶ εἶναι πολὺ συμφέρον νὰ προμηθευθῶσι τοιαύτας οἱ γεωργοί· ἔφετος, ὅτε οἱ ἐργάται εἶναι σπάνιοι καὶ τὰ ἡμερομίσθια πολὺ μεγάλα.

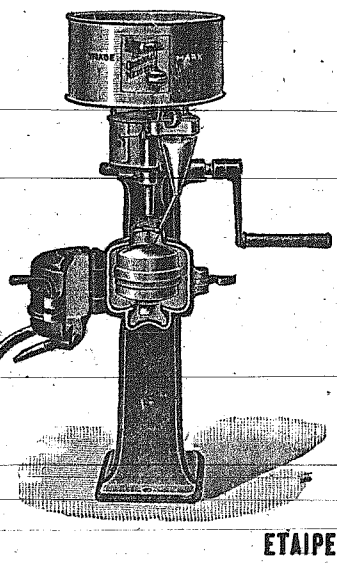
Αἱ θεριστικαὶ μηχαναὶ «ΑΛΒΙΩΝ» θερίζουσιν εἴκοσι σκάλες τὴν ἡμέραν ὡς μαρτυροῦσιν ὅσοι γεωργοὶ ἐχρησιμοποίησαν τοιαύτας.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΘΕΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ

Ὅσοι ἔχουν παλαιὰς θεριστικὰς μηχανὰς πρὸς ἐπιδιόρθωσιν ἢ χρειάζονται μαχαίρια καὶ ἄλλα ἐξαρτήματα τούτων ἂς ἀποτείνωνται πρὸς τὴν

«Ἑταιρείαν Γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ Αὐτοκινήτων ἐν Κύπρῳ»

εἰς Λευκωσίαν, ἢ ἂς ἐπισκεφθῶσι τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐγκαίρως ἀπέναντι τοῦ Ταχυδρομείου Λευκωσίας.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Περιμένεται, λίαν προσεχῶς ἡ ἀποστολὴ μεγάλης καὶ πλουσίας συλλογῆς γεωργικῶν ἐργαλείων πάσης χρήσεως εἰς τοὺς γεωργούς.

ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

Ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Γεωργικῆς ταύτης Ἑταιρείας τέλεια μηχανήματα πρὸς παρασκευὴν βουτύρου, εἶναι δὲ ἕτοιμα πρὸς παράδοσιν καὶ ἄμεσον χρησιμοποίησιν κατὰ τὴν παροῦσαν κατάλληλον ἐποχήν.

Μία ἐπίσκεψις εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς Ἑταιρείας ἔναντι τοῦ Ταχυδρομείου Λευκωσίας θὰ πείσῃ τοὺς ἐπισκέπτας γεωργοὺς νὰ χρησιμοποιοῦσι μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα γεωργικὰ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ τῶν δαπανῶν καὶ αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς, καὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν.

Παρέχονται εὐκολίαι περὶ τὴν πληρωμήν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

("Εδρα ἐν Λευκωσίᾳ).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτ. κοινοῦ ὅτι ἵδρυσα ἐν Λευκωσίᾳ ὑποκατάστημα Νεωτερισμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΛΑΔΑΣ"

ὅπερ καὶ ἐπλούτισα μὲ ποικιλίαν εἰδῶν καὶ τὸ ὁποῖον κεῖται κατὰ τὴν ἀγορὰν Πραγματευτάδων πλησίον τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Γεωργίου Νικολαΐδου καὶ ἐναντι ἀκριβῶς τοῦ κ. Μ. Γ. Χριστοφίδου.

Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκαταστήματός μου ἀνέθεσα εἰς τὸν κ. Στέφανον Κυπριανοῦ, (τέως ἐργαζόμενον ἐν τῷ ἐν Ἀμμοχώστῳ καταστηματί μου).

Ἐν Ἀμμοχώστῳ τῇ 10 Μαρτ. 1920.
Διατελῶ κτλ.
(3—2) Σταύρος Γ. Λαδᾶς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἀπὸ 15)28 Ὀκτωβρίου 1919 ἔδρυσα ἐν Λευκωσίᾳ δι' ἀποκλειστικῶς ἴδιόν μου λογαριασμὸν ἐμπορικὸν κατάστημα ἀσχολούμενον εἰς ἀγοραπωλησίας χονδρικῶς ὅλων τῶν εἰδῶν μανιφατούρας.

Μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οἱαδήποτε παραγγελία ὑμῶν θέλει τύχει τῆς δεούσης προσοχῆς μου καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μὲ περιβάλητε διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ὑποστηρίξεώς σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 2)15)3)1920.
(10—2) Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Ε. Κ. Καραγεωργιάδης.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Νέα παραγγελία γυναικείων καὶ παιδικῶν πίλων ἔφθασεν εἰς τὰ κάτωθεν τῆς οἰκίας καταστήματα τοῦ κ. Ι. Μιχαηλίδου.

Μ. ΠΑΡΟΙΚΟΣ & ΣΙΑ

ΕΤΕΡΟΡΡΥΘΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ, ΕΞΑΓΩΓΗ, ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Γραφεῖον πλησίον Τραπέζης Κύπρου. (4—2)

Τὸ γνωστὸν Χρυσοχοεῖον τοῦ κ. **Γεωργίου Στεφανίδου** μετεφέρθη ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ καὶ ὑπ' ἀρ. 2 κατάστημα τοῦ γαοῦ Φανερωμένης, παραπλεύρως τοῦ γραφείου τῶν Αὐτοκινήτων τῆς Ἑταιρείας Κύπρου. (2—2).

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ